Tallinn, ~~Vabaduse p. 1~~
~~Eesti P.~~
392
ENSV Teaduste Akadeemia Keskraamatukogu
EESTI PANK Juriskonsultuuri raamatukogu № .....
Ep.
Ep. 195

RIIGI TEATAJA

Nr. 50. **16. juunil 1936.** **Nr. 50.**

Art. 411. Linna kogukonnamaksu seadus.
412. Alevi isikumaksu seadus.
413. Valla isikumaksu seadus.
414. Taimekaitse rahvusvahelise konventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.
415. Riiklikkude asutiste administratiiv-sissenõudmiste politsei kaudu teostamise määrus.
416. Juustu väljaveo kontrolli teostamise määrus.
417. Väljaveetud juustule juurdemaksude määrus.
418. Juhised riigi turbarabade kasutamiseks.
419. Otsus raudtee ja autobuseliinide otseühenduse veotariifi nr. 167 muutmise ja täiendamise kohta.
420. Otsus raudtee ja autobuseliinide otseühenduse veotariifi nr. 166 muutmise kohta.
421. Otsus raudtee ja autobuseliinide otseühenduse tariifi nr. 175 maksmapanemise kohta.
422. Otsus raudtee ja autobuseliini otseühenduse tariifi nr. 164 uuesti maksmapanemise kohta.
423. Otsus raudtee reisijate- ja pagasiveotariifi nr. 147 täiendamise kohta.
424. 6. jaoskonna tööinspektori ringkonna kindlustusameti otsus põllutöölise keskmise aastapalga ja natuuras saadud töötasu väärtuse määramise kohta.
425. Otsus lisamaksude kohta Tapal.
426. Sundmäärus puhtus e kohta elamute ümbruses, avalikkudel teedel ja platsidel Pärnumaal.
427. Tõrva linna 1936 a. maksumäärad.
428. Otsus Pankjavitsa, Laura, Irboska, Irboska jaama ja Värska lihajärelevaatuse asutiste maksumäärade pikendamise kohta Petserimaal.

411. Linna kogukonnamaksu seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 5. juunil 1936.

I.

Linna sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete seaduse (VSKK 274 — 1917, art. 2010) § 2 täiendatakse p. 3^1 järgmises redaktsioonis:

§ 2.

3^1) Kogukonnamaks;

II.

Sama seadust täiendatakse § 40^1—40^{10} järgmises redaktsioonis:

§ 40^1. Kogukonnamaksu võetakse kodanikelt 20 kuni 60 aastani, kelle alaline elukoht on linna administratiivpiires.

§ 40^2. Kogukonnamaksu suuruse määrab linnavolikogu, kusjuures see ei või ületada kahtkümmend krooni aastas.

Linnavolikogu võib jaotada maksukohuslasi liikidesse nende jõukuse järgi ja määrata üksikute liikide maksunormid, kusjuures kõrgema ja madalama maksumäära vahe ei tohi olla suurem kui viiekordne.

§ 40^3. Kogukonnamaksust on vabastatud riigi, omavalitsuse või eraasutiste hoolekandel ülalpeetavad, samuti ka riigi või omavalitsuse poolt hoolekandelist abi saavad isikud.

Linnavalitsusel on õigus vabastada kogukonnamaksust üksikuid isikuid nende palvel, kui selleks on mõjuvaid põhjusi. Need palved on vabad tempelmaksust.

§ 40^4. Kogukonnamaks tasutakse linnakassasse linnavolikogu poolt määratud tähtajal.

§ 40^5. Linnavalitsuse nõudmisel tööandjad on kohustatud pidama kinni vähemalt kuuks ajaks tööle võetud isikute kuu töötasust iga kuu kuni maksu tasumise lõputähtajani ühe kolmandiku nende kogukonnamaksu tasumiseks.

Kinnipeetud kogukonnamaksu tööandjad maksavad viieteistkümne päeva jooksul pärast kinnipidamise lõpetamist linnakassasse (§ 40^4) või oma elukoha järgi kohaliku omavalitsuse kassasse.

Maksust laekunud summad tööandja elukoha omavalitsus on kohustatud andma edasi hiljemalt teise järgneva kuu viimaseks päevaks linnaomavalitsusele, kelle heaks summad laekunud. Tähtajaks edasi andmata jäänud summadelt vastaval linnavalitsusel on õigus nõuda viivitusraha 2% kuus.

§ 40^6. Kõik kinnisvaraomanikud või nende asemikud on kohustatud andma igal aastal hiljemalt 30. detsembriks linnavalitsusele viimase poolt valmistatud plangil kõigi nende isikute nimestiku, kes elunesid nende majades sama aasta 15. detsembril.

Võõrastemajades ja mõbleeritud tubades tuleb nimestikku võtta kõik isikud, kes seal on elanud vähemalt 2 nädalat enne ja 1 nädal pärast 15. detsembrit.

§ 40^7. Süüdlast, kes ei esita määratud tähtajaks linnavalitsusele selle poolt käesoleva seaduse § 40^6 põhjal nõutud elanikkude nimestikku või ei esita nimestikku õigel ajal või esitab temalt nõutud nimestikus ebaõigeid andmeid, trahvitakse linnavalitsuse poolt rahatrahviga kuni 50 kroonini.

Trahvidest laekunud tulud kulutatakse § 40^9 nimetatud otstarveteks.

§ 40^8. Isikuilt, kes ei ole maksnud neile määratud kogukonnamaksu tähtajaks, võetakse viivitusraha 1% kuus, arvates poolikud kuud terveteks, kuid mitte alla 25 sendi.

Kui maksuvõlg on pööratud sissenõudmisele, siis nõutakse see sisse pooleteisekordselt ühes eelmises lõikes tähendatud viivitusrahaga.

Tööandjalt, kes ei ole linnavalitsuse nõudmisel pidanud kinni töövõtja kogukonnamaksu, või kes ei ole tähtajaks maksnud kinnipeetud maksu linnakassasse või oma elukoha omavalitsuse kassasse, nõutakse maks sisse ühes viivitusrahaga 2% kuus.

§ 40^9. Kogukonnamaksust laekunud summad tarvitatakse hoolekande kulude katteks.

§ 40^{10}. Kogukonnamaksu võtmise lähema korra määrab linnavolikogu.

III.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. juulist 1936.

Tallinnas, 5. juunil 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.
Joh. Müller
Siseministri k. t.

412. Alevi isikumaksu seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 5. juunil 1936.

I.

Aleviseaduse (VSKK 187 — 1917, art. 1082 ühes hilisemate muudatuste ning täiendustega) § 126² muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 126². Isikumaksu võetakse kodanikelt 20 kuni 60 aastani, kelle alaline elukoht on alevi administratiivpiires.

II.

Sama seadust täiendatakse § 126³—126¹⁰ järgmises redaktsioonis:

§ 126³. Isikumaksu suuruse määrab alevivolikogu, kusjuures see ei või ületada kahtkümmend krooni aastas.

Alevivolikogu võib jaotada maksukohuslasi liikidesse nende jõukuse järgi ja määrata üksikute liikide maksunormid, kusjuures kõrgema ja madalama maksumäära vahe ei tohi olla suurem kui viiekordne.

§ 126⁴. Isikumaksust on vabastatud riigi, omavalitsuse või eraasutiste hoolekandel ülalpeetavad, samuti ka riigi või omavalitsuse poolt hoolekandelist abi saavad isikud.

Alevivalitsusel on õigus vabastada isikumaksust üksikuid isikuid nende palvel, kui selleks on mõjuvaid põhjusi. Need palved on vabad tempelmaksust.

§ 126⁵. Isikumaks tasutakse alevikassasse alevivolikogu poolt määratud tähtajal.

§ 126⁶. Alevivalitsuse nõudmisel tööandjad on kohustatud pidama kinni vähemalt kuuks ajaks tööle võetud isikute kuu töötasust iga kuu kuni maksu tasumise lõputähtajani ühe kolmandiku nende isikumaksu tasumiseks.

Kinnipeetud isikumaksu tööandjad maksavad viieteistkümne päeva jooksul pärast kinnipidamise lõpetamist selle aleviomavalitsuse kassasse, kelle heaks kinnipidamine toimunud, või oma elukoha järgi kohaliku omavalitsuse kassasse.

Maksust laekunud summad tööandja elukoha omavalitsus on kohustatud andma edasi hiljemalt teise järgneva kuu viimaseks päevaks aleviomavalitsusele, kelle heaks summad laekunud. Tähtajaks edasiandmata jäänud summadelt vastaval alevivalitsusel on õigus nõuda viivitusraha 2% kuus.

§ 126⁷. Kõik kinnisvaraomanikud või nende asemikud on kohustatud andma igal aastal hiljemalt 30. detsembriks alevivalitsusele viimase poolt valmistatud plangil kõigi nende isikute nimestiku, kes elunesid nende majades sama aasta 15. detsembril.

Võõrastemajades ja mõbleeritud tubades tuleb nimestikku võtta kõik isikud, kes seal on elanud vähemalt 2 nädalat enne ja 1 nädal pärast 15. detsembrit.

§ 126⁸. Süüdlast, kes ei esita määratud tähtajaks alevivalitsusele selle poolt käesoleva seaduse § 126⁷ põhjal nõutud elanikkude nimestikku või ei esita nimestikku õigel ajal või esitab temalt nõutud nimestikus ebaõigeid andmeid, trahvitakse alevivalitsuse poolt alevi heaks rahatrahviga kuni 50 kroonini.

§ 126⁹. Isikuilt, kes ei ole maksnud neile määratud isikumaksu tähtajaks, võetakse viivitusraha 1% kuus, arvates poolikud kuud terveteks, kuid mitte alla 25 sendi.

Kui maksuvõlg on pööratud sissenõudmisele, siis nõutakse see sisse pooleteisekordselt ühes eelmises lõikes tähendatud viivitusrahaga.

Tööandjalt, kes ei ole alevivalitsuse nõudmisel pidanud kinni töövõtja isikumaksu või kes ei ole tähtajaks maksnud kinnipeetud maksu alevikassasse või oma elukoha omavalitsuse kassasse, nõutakse maks sisse ühes viivitusrahaga 2% kuus.

§ 126^{10}. Isikumaksu võtmise lähema korra määrab alevivolikogu.

III.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega. Maksu käesoleva seaduse alusel hakatakse võtma järgmisest maksuaastast.

Tallinnas, 5. juunil 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.
Joh. Müller
Siseministri k. t.

---

413. Valla isikumaksu seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 5. juunil 1936.

I.

Valla- ja maakonna-omavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete ajutise seaduse (RT 18/19 — 1920 ühes hilisemate muudatuste ning täiendustega) § 9 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 9. Isikumaksu võetakse kodanikelt 20 kuni 60 aastani, kelle alaline elukoht on valla administratiivpiires.

II.

Sama seadust täiendatakse § 9^1—9^6 järgmises redaktsioonis:

§ 9^1. Isikumaksu suuruse määrab vallavolikogu, kusjuures see ei või ületada kahtkümmend krooni aastas. Vallavolikogu võib jaotada maksukohuslasi liikidesse nende jõukuse järgi ja määrata üksikute liikide maksunormid, kusjuures kõrgema ja madalama maksumäära vahe ei tohi olla suurem kui viiekordne.

§ 9^2. Isikumaksust on vabastatud riigi, omavalitsuste või eraasutiste hoolekandel ülalpeetavad, samuti ka riigi või omavalitsuse poolt hoolekandelist abi saavad isikud.

Vallavolikogul on õigus vabastada isikumaksust üksikuid isikuid nende palvel, kui selleks on mõjuvaid põhjusi. Need palved on vabad tempelmaksust.

§ 9^3. Vallavalitsuse nõudmisel tööandjad on kohustatud pidama kinni vähemalt kuuks ajaks töölevõetud isikute kuu töötasust iga kuu kuni maksu tasumise lõputähtajani ühe kolmandiku nende isikumaksu tasumiseks.

Kinnipeetud isikumaksu tööandjad maksavad viieteistkümne päeva jooksul pärast kinnipidamise lõpetamist selle vallaomavalitsuse kassasse, kelle heaks kinnipidamine toiminud, või oma elukoha järgi kohaliku omavalitsuse kassasse.

Maksust laekunud summad tööandja elukoha omavalitsus on kohustatud andma edasi hiljemalt teise järgneva kuu viimaseks päevaks vallaomavalitsusele, kelle heaks summad laekunud. Tähtajaks edasi andmata jäänud summadelt vastaval vallavalitsusel on õigus nõuda viivitusraha 2% kuus.

§ 9[4]. Perekonnaliikmete eest, kes ei saa oma töö eest kindlat teenistus- või töötasu ja kellel ei ole eraldi varandust ega tulu, kui nad neile määratud isikumaksu ise ei tasu, maksab isikumaksu see perekonnaliige, kelle majapidamises nad töötavad või elavad.

§ 9[5]. Isikuilt, kes ei ole maksnud neile või nende perekonnaliikmetele määratud isikumaksu tähtajaks, võetakse viivitusraha 1% kuus, arvates poolikud kuud terveteks, kuid mitte alla 25 sendi.

Kui maksuvõlg on pööratud sissenõudmisele, siis nõutakse see sisse pooleteisekordselt ühes eelmises lõikes tähendatud viivitusrahaga.

Tööandjalt, kes ei ole vallavalitsuse nõudmisel pidanud kinni töövõtja isikumaksu või kes ei ole maksnud kinnipeetud maksu valla kassasse või oma elukoha omavalitsuse kassasse tähtajaks, nõutakse maks sisse ühes viivitusrahaga 2% kuus.

§ 9[6]. Isikumaksu võtmise lähema korra määrab vallavolikogu.

III.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega. Maksu käesoleva seaduse alusel hakatakse võtma järgmisest maksuaastast.

Tallinnas, 5. juunil 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller
Siseministri k.t.

---

414. Taimekaitse rahvusvahelise konventsiooni kinnitamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 29. mail 1936.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Roomas 16. aprillil 1929 allakirjutatud Taimekaitse rahvusvaheline konventsioon.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsuskeelne tekst ühes eestikeelse tõlkega.

Tallinnas, 29. mail 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller
Välisministri k. t.

Taimekaitse rahvusvaheline konventsioon.

Roomas, 16. aprillil 1929.

Austria Vabariigi Föderaalpresident; Tema Majesteet Belglaste Kuningas; Brasiilia Ühendriikide President; Čiili Vabariigi President; Tema Majesteet Taani kuningas; Tema Majesteet Egiptuse Kuningas; Tema Majesteet Hispaania Kuningas; Soome Vabariigi President; Prantsuse Vabariigi President; Haiti Vabariigi President; Tema Hiilgavaim Kõrgus Ungari Kuningriigi Regent; Tema Majesteet Itaalia Kuningas; Tema Kuninglik Kõrgus Luxembourgi Suurhertsoginna; Tema Majesteet Marokko Sultan; Tema Majesteet Norra Kuningas; Paraguai Vabariigi President; Tema Majesteet Madalmaade Kuninganna; Poola Vabariigi President; Portugali Vabariigi President; Tema Majesteet Rumeenia Kuningas; Tema Majesteet Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningas; Šveitsi Konföderatsiooni Föderaalnõukogu; Tema Kõrgus Tuniisi Bey; Uruguai Vabariigi President;

tunnustanud tarvilikuks rahvusvahelise korralduse ja ühistöö taimehaiguste ja -kahjurite vastu võitlemiseks kui ka tarvidust tihedamalt koos töötada selle eesmärgi saavutamiseks, otsustasid sõlmida selleks konventsiooni ning nimetasid oma täisvolinikeks:

Austria Vabariigi Föderaalpresident:

hr. Alois Vollgruber'i, Austria saatkonna nõunik Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees;

hr. dr. Bruno Wahl'i, õuenõunik, Viini Taimekaitse Föderaalinstituudi direktor.

Tema Majesteet Belglaste Kuningas:

hr. Hector van Orshoven'i, Põllutööministeeriumi Aiandusameti direktor.

Tema assistendiks:

hr. Charles Pynaert'i, Belgia Aednikkude Sündikaalkoja esimees, Aianduse Ülemnõukogu liige.

Brasiilia Ühendriikide President:

hr. dr. Deoclecio de Campos'e, endine föderaalsaadik, Brasiilia Suursaatkonna kaubandusatašee Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees;

hr. Alberto Betim Paes Leme', Rio de Janeiro Polütehnikumi ja Rahvusmuuseumi professor.

Čiili Vabariigi President:

don Hector Soza Werth'i, põllundusinsener.

Tema Majesteet Taani Kuningas:

hr. Johan Christian Westergaard Kruse', erakorraline saadik ja täievoliline minister Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees.

Tema Majesteet Egiptuse Kuningas:

hr. Edward Ballard'i, Põllundusministeeriumi Taimekaitseosakonna direktor;

hr. Tewfik Fahmy', Põllutööministeeriumi Taimekaitseosakonna mükoloogia esimene eriteadlane;
hr. Fathalla Hetata', delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees.

Tema Majesteet Hispaania Kuningas:
Tema Ekstsellentsi don Cipriano Muñoz y Manzano, Hispaania grand, Tema Majesteedi Hispaania Kuninga suursaadik Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures;
don Francisco Bilbao y Sevilla', põllundusinsener, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees.

Soome Vabariigi President:
hr. Rolf Thesleff'i, dr. phil., erakorraline saadik ja täievoliline minister Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures;
hr. Johan Ivar Liro', Helsingi ülikooli professor.

Prantsuse Vabariigi President:
hr. Maurice Lesage'i, Põllutööministeeriumi põllunduse direktor;
hr. Jules Michel Saulnier'i, Taimekaitseteenistuse ja Fütopatoloogilise Instituudi juhataja.

Haiti Vabariigi President:
hr. Augusto Saccomanni', Haiti Vabariigi peakonsul, delaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees.

Tema Hiilgavaim Kõrgus Ungari Kuningriigi Regent:
Tema Ekstsellentsi hr. Rodolphe de Márffy-Mantuano', erakorraline saadik ja täievoliline minister, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees;
hr. prof. Joseph Jablonowski', Ungari Kuningliku Katsetusasutise peadirektor.

Tema Majesteet Itaalia Kuningas:

Itaalia eest:
Tema Ekstsellentsi hr. prof. Giuseppe de Michelis'i, Tema Majesteedi Itaalia Kuninga suursaadik, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees, instituudi alalise komitee president;
hr. prof. Vittorio Peglion'i, Parlamendi liige, Bologna Kõrgema Põllundusinstituudi direktor;
hr. dr. Mario Mariani', Rahvamajandusministeeriumi põllunduse peadirektor.

Nende assistentideks:
hr. prof. Filippo Silvestri, Portici Kõrgema Põllundusinstituudi direktor;
hr. prof. Lionello Petri', Rooma Kuningliku Taimepatoloogilise Jaama direktor;
hr. prof. Piero Voglino', Turiini Fütopatoloogilise Katsetamislaboratooriumi direktor.

Kürenaika eest:
Tema Ekstsellentsi hr. prof. Giuseppe de Michelis'e, senaator, Tema Majesteedi Itaalia Kuninga suursaadik, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees ning instituudi alalise komitee president;

hr. prof. Vittorio Peglion'i, Parlamendi liige, Bologna Kõrgema Põllundusinstituudi direktor;
hr. dr. Mario Mariani', Rahvamajandusministeeriumi põllunduse peadirektor.

Nende assistendiks:
hr. Alessandro Trotter'i, Portici Kõrgema Põllundusinstituudi professor.

Eritrea eest:
Tema Ekstsellentsi hr. prof. Giuseppe de Michelis'i, senaator, Tema Majesteedi Itaalia Kuninga suursaadik, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees ning instituudi alalise komitee president;
hr. prof. Vittorio Peglion'i, Parlamendi liige, Bologna Kõrgema Põllundusinstituudi direktor;
hr. dr. Mario Mariani', Rahvamajandusministeeriumi põllunduse peadirektor.

Nende assistendiks:
hr. dr. Alfonso Chiaromonte', Firenze Itaalia Asumaade Põllundusinstituudi liige.

Itaalia Somaali eest:
Tema Ekstsellentsi hr. prof. Giuseppe de Michelis'i, senaator, Tema Majesteedi Itaalia Kuninga suursaadik, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees ning instituudi alalise komitee president;
hr. prof. Vittorio Peglion'i, Parlamendi liige, Bologna Kõrgema Põllundusinstituudi direktor;
hr. dr. Mario Mariani', Rahvamajandusministeeriumi põllunduse peadirektor.

Nende assistendiks:
hr. dr. Alfonso Chiaromonte, Firenze Itaalia Asumaade Põllundusinstituudi liige.

Tripolitaania eest:
Tema Ekstsellentsi hr. prof. Giuseppe de Michelis'i, senaator, Tema Majesteedi Itaalia Kuninga suursaadik, delegaat Rahvusvahelise põllundusinstituudi alalises komitees ning instituudi alalise komitee president;
hr. prof. Vittorio Peglion'i, Parlamendi liige, Bologna Kõrgema Põllundusinstituudi direktor;
hr. dr. Mario Mariani', Rahvamajandusministeeriumi põllunduse peadirektor.

Nende assistendiks:
hr. Alessandro Trotter'i, Portici Kõrgema Põllundusinstituudi professor.

Tema Kuninglik Kõrgus Luxembourgi Suurhertsoginna:
hr. Hector van Arshoven'i, Põllundusministeeriumi Aiandusameti direktor.

Tema Majesteet Marokko Sultan:
hr. Louis-Dop'i, Prantsuse Põllundusakadeemia liige, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees ning instituudi alalise komitee abipresident.

Tema Majesteet Norra Kuningas:
hr. Johannes Irgens'i, Tema Majesteedi Norra Kuninga erakorraline saadik ja täievoliline minister Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures.

Paraguai Vabariigi President:
hr. Alessandro Bocca', Paraguai konsul Roomas, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees.

Tema Majesteet Madalmaade Kuninganna:

Madalmaade eest:
hr. dr. J. J. L. van Rijn'i, põllundusnõunik, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees;
hr. N. van Poeteren'i, insener, Wageningeni Fütopatoloogilise Teenistuse juhataja;
hr. E. H. Krelage'i, Madalmaade Harlemi Aiandusnõukogu president;
hr. dr. L. Niemöller'i, Haagi puuviljade ja aedviljade avalikkude müükide büroo sekretär;
hr. H. Trienekens'i, Madalmaade Põllumeeste ja Aednikkude Katoliikliku Liidu juhatuse komitee liige.

Madalmaade India eest:
hr. dr. C. J. J. van Hall'i, Buitenzorgi Fütopatoloogilise Instituudi endine direktor.

Poola Vabariigi President:
Tema Ekstsellentsi hr. krahv Stefan Przezdziecki', Poola erakorraline saadik ja täievoliline minister Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures.

Tema assistentideks:
hr. Boleslas Mikulski', Poola saatkonna kaubandusnõunik, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees;
hr. dr. Richard Bledowski', Varssavi eraülikooli professor, saadik Maapäeval;
hr. Witold Hoyer'i, Põllundusministeeriumi nõunik.

Portugali Vabariigi President:
Tema Ekstsellentsi hr. dr. Henrique Trindade Coelho', erakorraline saadik ja täievoliline minister Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures.

Tema Majesteet Rumeenia Kuningas:
Tema Ekstsellentsi vürst Démètre Ghika', Tema Majesteedi Rumeenia Kuninga erakorraline saadik ja täievoliline minister Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures.

Tema assistendiks:
hr. dr. Traian Savulescu', Bukaresti Kõrgema Põllunduskooli professor.

Tema Majesteet Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningas:
Tema Ekstsellentsi hr. Milan M. Rakitch'i, Tema Majesteedi Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuninga erakorraline saadik ja täievoliline minister Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures.

Tema assistentideks:
hr. dr. Velimir Stoykovitch'i, Põllundusministeeriumi Põllunduspoliitika-büroo juhataja;
hr. Vladimir Chkoritch'i, Zagrebi ülikooli abiprofessor;
hr. Jovan Popovitch'i, fütopatoloogilise asutise juhataja Sarajevo loodusloo muuseumi juures.
Šveitsi Konföderatsiooni Föderaalnõukogu:
Tema Ekstsellentsi hr. Georges Wagnière'i, Šveitsi Konföderatsiooni erakorraline saadik ja täievoliline minister Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees;
hr. Albert König'i, Põllundusosakonna direktori kohustetäitja avaliku majanduse föderaalosakonnas;
hr. dr. H. Faes'i, Lausanne'i viinamarjakasvatuse föderaalse katsejaama direktor.
Tema Kõrgus Tuniisi Bey:
hr. Paul Lescure', põllunduse, kaubanduse ja asundusasjanduse peadirektor;
hr. H. H. Laverdet'i, Põllundusameti abijuhataja.
Uruguai Vabariigi President:
don Enrique José Rovira', Uruguai konsul Roomas, delegaat Rahvusvahelise Põllundusinstituudi alalises komitees,

kes, selleks nõutavalt volitatud, kokku tulnud Roomas, Rahvusvahelises Põllundusinstituudis, leppisid kokku järgnevas:

Artikkel esimene.

Leppeosalised riigid kohustuvad võtma tarvitusele seaduslikke ning andministratiivseid korraldusi, et kindlustada ühist ja mõjuvat aktsiooni taimehaiguste ja -kahjurite sissetoomise ning levimise vastu.

Need korraldused peavad iseäranis taotlema:

1. Taimekasvanduste, taimelavade, aedade, kasvuhoonete ning kõigi teiste asutiste järelevalvet, mille tooted on määratud taimede ja taimeosade kaubanduseks.

Iga leppeosaline riik koostab perioodiliselt mitmesuguste sellele järelevalvele alluvate taimekasvanduste, taimelavade ja saaduste nimestiku.

2. Taimehaiguste ja kahjurite ilmumise kindlakstegemist, samuti ka levimiskohtade äratähendamist.

3. Taimehaigustest ja kahjureist hoidumise ja nende vastu võitlemise abinõusid.

4. Taimede ning taimeosade igakujulist transpordi ning pakkimise korraldust keeluga, selleks otstarbeks tarvitada iga vahendit või ainet, mille tarvitamine kujutab tõelist ohtu taimehaiguste või -kahjurite levimiseks.

5. Ettekirjutatud määrustest üleastumise korral rakendatavaid karistusi.

Artikkel 2.

Igas käesoleva konventsiooniga ühinenud riigis luuakse art. 1 ettenähtud korralduste elluviimiseks taimekaitse avalik organisatsioon.

Avalik organisatsioon koosneb vähemalt:

1. põllunduse alal rakendatavate mikrobioloogiliste, patoloogiliste ja zooloogiliste teaduslik-tehniliste katsete ning uurimuste asutisest;

2. ametlikust taimekaitseteenistusest, mille ülesandeks on eriti:

a) art. 1 mainitud taimekasvanduste ja asutiste järelevalve, et kindlaks teha taimehaiguste ning -kahjurite ilmumist ning levimist;

b) taimehaiguste ja -kahjurite, samuti ka nende takistamiseks ning nende vastu võitlemiseks määratud abinõude kohta käivate teadmiste avalikustamine;

c) taime- ning taimeosade saadetiste järelevaatus;

d) taime- ning taimeosade saadetiste sanitaarolukorra ning päritolu kohta käivate tunnistuste väljastamine.

Artikkel 3.

Artiklis 2 p. 1 mainitud korraldused peavad olema täidetud käesoleva konventsiooni ratifitseerimisel või sellega liitumisel; kõik teised artiklis 2 mainitud korraldused võetakse tarvitusele iga riigi poolt võimalikult peatselt ning hiljemalt kaks aastat peale käesoleva konventsiooni ratifitseerimist või sellega liitumist.

Artikkel 4.

Leppeosalised riigid kohustuvad võtma tarvitusele kõik vajalikud abinõud selleks, et takistada taimehaiguste ja -kahjurite levimist ning teostada järelevalvet taimede ja taimeosade impordi kohta, eriti maist, kus veel puudub taimekaitse avalik organisatsioon.

Kui leppeosalised riigid nõuavad, et impordiks esitatud taimedele ning taimeosadele oleks lisandatud eksportija riigi poolt nõutavalt volitatud kompetentse ametniku poolt väljaantud sanitaartunnistus, siis leppeosalised riigid peavad jälgima käesoleva konventsiooni eeskirju.

Artikkel 5.

Taimede ja taimeosade sissevedu, milledele tuleb lisandada sanitaartunnistus või mis alluvad sanitaarsele järelevaatusele, võib toimuda vaid tollipunktide kaudu, mille nimestik on koostatud importija riigi poolt arvestades vajadust, mitte takistada rahvusvahelist kaubandust. See nimekiri avaldatakse importija riigi poolt riigi teatajas, kus avaldatakse tema territooriumil kehtivad seadused ja määrused, ning see saadetakse eksportijaile riikidele, kes on selleks soovi avaldanud.

Artikkel 6.

Iga riik jätab endale õiguse järele vaadata ning karanteeni panna taimi või taimeosi või keelata ajutiselt ja erandina nende sissevedu, kuigi saadetistele on lisandatud sanitaartunnistus. Riik, kes võtab tarvitusele sisseveokeelu, peab teatama selle põhjusest.

Järelevaatus peab toimuma võimalikult kohe ja rikneda võivail tooteil viivitamata, see tähendab kohe peale kauba saabumist järelevaatuseks tavaliselt kasutatavaisse ruumesse.

Kui saadetised on tunnustatud nakatatuiks või riknenuiks, teadustab importija riik sellest viivitamata kiiremal teel eksportija riigi valitsusele, kes rakendab oma määrustes ettenähtud sanktsioone. Nakatatuiks või riknenuiks tunnustatud saadetised võidakse alistada desinfitseerimisele või mõnele teisele käsitusviisile, vastavalt importivas riigis selle kohta kehtivaile seadustele, neid võidakse tagasi saata või hävitada seadusliku omaniku kulul, ilma et seda riiki võidakse tunnustada ühelgi juhul vastutavaks tarvitatud abinõudest tekkida võivais kahjudes.

Hävitamise korral koostatakse protokoll ja saadetakse viivitamata huviosalise riigi valitsusele.

Artikkel 7.

Ühiste sanitaareeskirjadega teatud taimede või taimeosade importi keelavad riigid peavad avaldama oma motiivitud otsuse riigi teatajas, milles ilmuvad nende territooriumil kehtivad seadused ja määrused, ning sellest teatama viivitamata Rahvusvahelisele Põllundusinstituudile.

Artikkel 8.

Leppeosalised riigid kohustuvad ette kirjutama ühest teatavast riigist tulevate taimede või taimeosade sissevedu või transiiti keelavaid korraldusi taimekaitse sanitaarseil põhjusil vaid selle riigi territooriumil taimehaiguse või kahjuri esinemise tegeliku konstateerimise korral ning tegeliku vajaduse korral kaitsta sisseveokeelu maksmapannud riigi taimekasvandusi.

Artikkel 9.

Sanitaartunnistused koostatakse käesolevale konventsioonile lisandatud kava kohaselt.

Tunnistuste väljastamine toimub nende eventuaalset kontrollimist võimaldavates tingimustes.

Iga leppeosaline riik kaalub kohaldatavaid abinõusid, et enese julgeolekut kindlustades piirata hädavajalikkuseni need juhtumid, kus nõutakse sanitaartunnistust nende toodete sisseveol, mida ei tohi kasutada istutamiseks, nii näiteks kõrsvili, puuvili, aedvili ja lõikelilled.

Artikkel 10.

Erandina ülaltähendatud eeskirjadele:

a) on lubatud taimede ja taimeosade, samuti taimehaiguste ja -kahjurite proovide ja nakatatud taimede sissevedu teaduslikkude uurimuste otstarbeks huvitatud riikide loal eeldusel, et saadetise tingimused täielikult tagavad taimehaiguste ja -kahjurite levimatuse;

b) naaberriigid võivad kokku leppida taimede või taimeosade vahetamise hõlbustamiseks.

Artikkel 11.

Käesoleva konventsiooni ratifitseerimisel palutakse kõiki leppeosalisi riike avaldada riigi teatajas, milles avaldatakse nende territooriumil kehtivad seadused ja määrused, ja ühtlasi teatada Rahvusvahelisele Põllundusinstituudile taimehaiguste ja kahjurite nimekiri, mille vastu nad soovivad end eriliselt kaitsta ja mis peaksid vastavalt olema tähendatud sanitaartunnistusil. Edaspidi liituvad riigid esitavad nimekirja liitumisel.

Seda nimekirja täiendatakse ja iga edaspidine muudatus avaldatakse vastavalt eelpoolöeldule ning sellest teatatakse viivitamata Rahvusvahelisele Põllundusinstituudile.

Artikkel 12.

Iga leppeosaline riik teatab Rahvusvahelisele Põllundusinstituudile taimekaitse ametliku teenistuse olemasolust või asutamisest.

Artikkel 13.

Kõrged leppeosalised kohustuvad viivitamata saatma Rahvusvahelisele Põllundusinstituudile 7. juuni 1905 a. rahvusvahelise konventsiooni art. 9 ettenähtud teated ning kõik muud käesoleva konventsiooni kohta käivad teated.

Artikkel 14.

Igast käesoleva konventsiooni muutmisettepanekust teatatakse Rahvusvahelisele Põllundusinstituudile.

Artikkel 15.

Liitunud riike palutakse hõlbustada kaitset taimehaiguste ja -kahjurite vastu vastastikuse abistamisega ning nendel kasutada olevate teadmete ja võitlusabinõude vahetamisega.

Artikkel 16.

Käesoleva konventsiooni eeskirjade tõlgitsemisel tekkivate vaidluste või tema käsitamisel tekkivate tegelikkude raskuste korral või kui mõni riik keeldub tunnustamast tema territooriumilt tulevate taimede ja taimeosade sisseveokeelu motiive, üks huviosalistest riikidest võib kokkuleppel teise riigiga paluda Rahvusvahelist Põllundusinstituuti teha lepituskatset.

Selleks tehniline komitee, kuhu huviosalised riigid ja Rahvusvaheline Põllundusinstituut määravad igaüks ühe eksperdi, uurib tüliküsimust, arvestades kõiki dokumente ja tõendusliku iseloomuga asjaolusid. See komitee deponeerib oma rapordi, mille Rahvusvaheline Põllundusinstituut teeb teatavaks kõigile huviosalistele riikidele, kusjuures valitsustele jääb täielik vabadus pärastiseks tegevuseks.

Huviosalised valitsused kohustuvad ühiselt kandma ekspertidele usaldatud ülesandest tekkivad kulud.

Artikkel 17.

Leppeosalised riigid, igaüks endasse puutuvas osas, reservivad enesele õiguse rakendada kas täielikult või osaliselt käesolevas konventsioonis ettenähtud eeskirju mitte-konventsiooniosalisest maast pärinevate ning sealt tulevate taimede või taimeosade sisseveo suhtes, kuid määral, mil igaüks neist otsustab, et taimekaitse korraldus selles maas tegelikult moodustab vajalikke tagatisi, ning eeldusel, et küsimusesolev riik rakendab vastastikkuse alusel sama korda teise riigi territooriumilt pärinevate ja sealt tulevate taimede ja taimeosade sisseveole.

Igal juhul mitte-leppeosalisele riigile vastavalt käesoleva artikli eeskirjadele lubatud kord ei või olla soodsam käesoleva konventsiooni kohaselt rakendatavast korrast.

Artikkel 18.

Leppeosalised riigid võivad kindlaks määrata, et käesoleva konventsiooni eeskirjad asendavad iga teise sellekohase kehtiva rahvusvahelise leppe eeskirju, kuivõrd nad on kooskõlas teise riigi vastuvõetud kohustustega.

Artikkel 19.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse võimalikult peatselt ning ratifikatsioonid deponeeritakse Itaalia valitsuse juures.

Itaalia valitsus teatab igast ratifikatsioonist teistele leppeosalistele maadele, samuti ka Rahvusvahelisele Põllundusinstituudile.

Artikkel 20.

Käesolevale konventsioonile mitte-allakirjutanud riigid on õigustatud nende palvel sellega liituma.

Liitumisest teatatakse diplomaatilisel teel Itaalia valitsusele, viimane teatab sellest leppeosalistele riikidele, samuti ka Rahvusvahelisele Põllundusinstituudile.

Artikkel 21.

Iga leppeosaline riik võib igal ajal teatada Itaalia valitsusele, et käesolev konventsioon on rakendatav kõigile või osale tema asumaadele, protektoraatidele, mandaat-territooriumidele, tema suveräniteedile, autoriteedile või süseräniteedile alluvaile territooriumeile. Konventsiooni rakendatakse kõigile selles teadaandes nimetatud territooriumidele. Teadaande puudumisel konventsioon ei ole rakendatav nendele territooriumidele.

Artikkel 22.

Ratifikatsioon või liitumine saadetakse formaalse deklaratsiooniga, et küsimuses olevas riigis on vähemalt art. p. 1 all mainitud asutis.

Artikkel 23.

Käesolev konventsioon jõustub kolme esimese teda ratifitseerinud riigi suhtes kuue kuu jooksul kolmanda ratifikatsiooni kuupäevast arvates; teiste riikide suhtes kuue kuu jooksul järkjärgult nende ratifikatsioonikirja või liitumisteadaande deponeerimisega.

Artikkel 24.

Leppeosaline riik, kes tahab üles öedla käesoleva konventsiooni kas kogu tema territooriumi suhtes või ainult terviku või osa oma art. 21 nimetatud asumaade, protektoraatide, valduste või territooriumide suhtes, peab sellest teatama Itaalia valitsusele, kes teatab sellest viivitamata teistele liitunud riikidele ja Rahvusvahelisele Põllundusinstituudile, teatades neile ühtlasi ülesütlemise kättesaamise kuupäeva.

Ülesütlemine jõustub vaid selle riigi suhtes, kes ülesütlemisest teatanud, või ülesütlemisteadaandes nimetatud asumaade, protektoraatide, valduste või territooriumide suhtes, ning ainult üks aasta pärast teadaande kättesaamist Itaalia valitsuse poolt.

Selle tõenduseks vastavad täisvolinikud kirjutasid alla käesolevale konventsioonile.

Tehtud Roomas kuueteistkümnendal aprillil üks tuhat üheksasada kakskümmend üheksa ühesainsas eksemplaris, mis deponeeritakse Itaalia Välisministeeriumi arhiivi. Tõestatud ärakiri saadetakse diplomaatilisel teel kõigile käesolevale konventsioonile allakirjutanud riikidele.

Austria eest:	allkiri:	Alois Vollgruber a.r.
		D. Bruno Wahl a.r.
Belgia eest:	allkiri:	H. Van Orshoven.
Brasiilia Ühendriikide eest:	allkiri:	Deoclecio de Campos (ad. referendum).
Čiili eest:	allkiri:	(a.r.) D. Hector Soza W.
Taani eest:		
Egiptuse eest:	allkiri:	Edward Ballard a.r.
		Fathalla Hetata a.r.
		Tewfik Fahmy a.r.
Hispaania eest:	allkiri:	Krahv de la Vinaza.
		Francisco Bilbao.
Soome eest:	allkiri:	Rolf Thesleff.
		J. Ivar Liro.

Prantsuse eest:	allkiri:	M. Lesage. J. M. Saulnier.
Haiti eest:	allkiri:	Augusto Saccomanni.
Ungari eest:	allkiri:	Rodolphe Màrffy Mantuano a.r. Joseph Jablonowski a.r.
Itaalia eest:	allkiri:	Giuseppe de Michelis. Vittorio Peglion. Mario Mariani.
Kürenaika eest:	allkiri:	Giuseppe de Michelis. Vittorio Peglion. Mario Mariani.
Eritrea eest:	allkiri:	Giuseppe de Michelis. Vittorio Peglion. Mario Mariani.
Itaalia Somaali eest:	allkiri:	Giuseppe de Michelis. Vittorio Peglion. Mario Mariani.
Tripolitaani eest:	allkiri:	Giuseppe de Michelis. Vittorio Peglion. Mario Mariani.
Luxembourgi eest:	allkiri:	H. van Orshoven.
Maroko eest:	allkiri:	Louis-Dop.
Norra eest:		
Paraguai eest:	allkiri:	Alessandro Bocca (a.r.).
Madalmaade eest:	allkiri:	Alessandro Bocca (a.r.).
Madalmaade eest:	allkiri:	J. J. L. van Rijn. N. v. Poeteren. Niemöller. H. Trienekens.
Madalmaade India eest:	allkiri:	C. J. J. van Hall.
Poola eest:		
Portugali eest:	allkiri:	(A. ref.) Henrique Trindade Coelho.
Rumeenia eest:	allkiri:	D. G. Ghika.
Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningriigi eest:	allkiri:	M. M. Rakitch.
Šveitsi eest:	allkiri:	Wagnière. A. König. H. Faes.
Tuniisi eest:	allkiri:	P. Lescure. H. Laverdet.
Uruguai eest:	allkiri:	Enrique José Rovira.

Lisa.

(Riigi nimetus)

Taimekaitse ametlik teenistus.

Järjekorra nr. .....

Sanitaar- ja päritolutunnistus.

Allakirjutanu[1]) .....

.....

tõendab vastavalt

päritolu kohaks olevate taimekasvanduste järelevalve[2])

saates sisalduvate saaduste järelevaatuse[2]) tulemustele,

et allpool kirjeldatud saadetises sisalduvad taimed või taimeosad on leitud vabad olevat hädaohtlikest haigusist või kahjureist, ja nimelt allpool loendatuist[3]): .....

.....

.....

.....

Saadetise kirjeldus.

Pakendite arv, kaal ja iseloom .....

.....

Pakendite märk .....

.....

Taimede või taimeosade kirjeldus ning taimekasvanduse asukoht[2]) .....

.....

Saatja perekonnanimi, nimi ja aadress .....

Saaja perekonnanimi, nimi ja aadress .....

Tunnistuse väljaandmise koht ja kuupäev .....

Pitser. Allkiri

.....

.....

---

[1]) tunnistust välja andma õigustatud ametniku perekonnanimi, nimi, ametiaste ja aadress.

[2]) kustutada importiva riigi poolt mitte-nõutav.

[3]) importiva riigi poolt koostatud nimekirjas loendatud taimehaiguste ja -kahjurite, millede vastu importiv riik soovib end eriti kaitsta, nimetuste kohta käivad andmed täiendatakse mainitud riigi poolt eventuaalselt nõutud eritingimusega.

Convention internationale pour la protection des végétaux.

Rome, le 16 avril 1929.

Le Président Fédéral de la République d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges; Le Président des États-Unis du Brésil; Le Président de la République du Chili; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Egypte; Sa Majesté le Roi d'Espagne; Le Président de la Répub-

lique de Finlande; Le Président de la République Française; Le Président de la République d'Haïti; Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie; Sa Majesté le Roi d'Italie; Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg; Sa Majesté le Sultan du Maroc; Sa Majesté le Roi de Norvège; Le Président de la République du Paraguay; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Le Président de la République Polonaise; Le Président de la République Portugaise; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes; Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse; Son Altesse le Bey de Tunis; Le Président de la République de l'Uruguay,

ayant reconnu l'utilité d'une réglementation et d'une coopération internationales dans la lutte contre les maladies et les ennemis des végétaux, ainsi que d'une collaboration plus étroite dans ce but, ont décidé de conclure une Convention à cet effet et ont désigné pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président Fédéral de la République d'Autriche:

M. Alois Vollgruber, Conseiller à la Légation d'Autriche près S. M. le Roi d'Italie, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

M. le Dr. Bruno Wahl, Conseiller aulique, Directeur de l'Institut fédéral pour la Protection des Plantes à Vienne.

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Hector van Orshoven, Directeur de l'Office horticole du Ministère de l'Agriculture.

Assisté par

M. Charles Pynaert, Président de la Chambre syndicale des Horticulteurs belges, Membre du Conseil supérieur de l'Horticulture.

Le Président des États-Unis du Brésil:

M. le Dr. Deoclecio de Campos, Ancien député fédéral, Attaché commercial à l'Ambassade du Brésil près S. M. le Roi d'Italie, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

M. Alberto Betim Paes Leme, Professeur à l'École Polytechnique et au Musée National de Rio de Janeiro.

Le Président de la République de Chili:

Don Hector Soza Werth, Ingénieur Agronome.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. Johan Christian Westergaard Kruse, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près S. M. le Roi d'Italie, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

Sa Majesté le Roi d'Egypte:

M. Edward Ballard, Directeur de la Section de Protection des Plantes au Ministère de l'Agriculture.

M. Tewfik Fahmy, Premier spécialiste mycologue à la Section de Protection des Plantes au Ministère de l'Agriculture.

M. Fathalla Hetata, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. Don Cipriano Muñoz y Manzano, Comte de la Viñaza, Grand d'Espagne, Ambassadeur de S. M. le Roi d'Espagne près S. M. le Roi d'Italie.

Don Francisco Bilbao y Sevilla, Ingénieur Agronome, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

Le Président de la République de Finlande:

M. Rolf Thesleff, Docteur ès-lettres, Envoyé evtraordinaire et Ministre plénipotentiaire près S. M. le Roi d'Italie.

M. Johan Ivar Liro, Professeur à l'Université de Helsinki.

Le Président de la République Française:

M. Maurice Lesage, Durecteur de l'Agriculture au Ministère de l'Agriculture.

M. Jules Michel Saulnier, Chef du Service de la Défense des végétaux et de l'Inspection phytopathologique.

Le Président de la République d'Haïti:

M. Augusto Saccomanni, Consul général de la République d'Haïti, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

S. Exc. M. Rodolphe de Márffy-Mantuano, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Déléque au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

M. le Prof. Joseph Jablonowski, Directeur général de l'Expérimentation Royale Hongroise.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Pour l'Italie:

S. Exc. M. le Prof. Giuseppe de Michelis, Sénateur, Ambassadeur de S. M. le Roi d'Italie, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture et Président du Comité Permanent de l'Institut.

M. le Prof. Vittorio Peglion, Député, Directeur de l'Institut supérieur agricole de Bologne.

M. le Dr. Mario Mariani, Directeur général de l'Agriculture au Ministère de l'Economie nationale.

Assistés par

M. le Prof. Filippo Silvestri, Directeur de l'Institut supérieur agricole de Portici.

M. le Prof. Lionello Petri, Directeur de la Station Royale de Pahtologie végétale de Rome.

M. le Prof. Piero Voglino, Directeur du Laboratoire expérimental de Phytopathologie de Turin.

Pour la Cyrénaïque:

S. Exc. M. le Prof. Giuseppe de Michelis, Sénateur, Ambassadeur de S. M. le Roi d'Italie, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture et Président du Comité Permanent de l'Institut.

M. le Prof. Vittorio Peglion, Député, Directeur de l'Institut supérieur agricole de Bologne.

M. le Dr. Martio Mariani, Directeur général de l'Agriculture au Ministère de l'Economie nationale.

Assistés par

M. Alessandro Trotter, Professeur à l'Institut supérieur agricole de Portici.

Pour l'Erythrée:

S. Exc M. le Prof. Giuseppe de Michelis, Sénateur, Ambassadeur de S. M. le Roi d'Italie, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture et Président du Comité Permanent de l'Institut.

M. le Prof. Vittorio Peglion, Député, Directeur de l'Institut supérieur agriocole de Bologne.

M. le Dr. Mario Mariani, Directeur général de l'Agriculture au Ministère de l'Economie nationale.

Assistés par

M. le Dr. Alfonso Chiaromonte de l'Institut agricole colonial italien de Florence.

Pour la Somalie Italienne:

S. Exc. M. le Prof. Giuseppe de Michelis, Sénateur, Ambassadeur de S. M. le Roi d'Italie, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture et Président du Comité Permanent de l'Institut.

M. le Prof. Vittorio Peglion, Député, Directeur de l'Institut supérieur agricole de Bologne.

M. le Dr. Mario Mariani, Directeur général de l'Agriculture au Ministère de l'Economie nationale.

Assistés par

M. le Dr. Alfonso Chiaromonte, de l'Institut agricole colonial italien de Florence.

Pour la Tripolitaine:

S. Exc. M. le Prof. Giuseppe de Michelis, Sénateur, Ambassadeur de S. M. le Roi d'Italie, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture et Président du Comité Permanent de l'Institut.

M. le Prof. Vittorio Peglion, Député, Directeur de l'Institut supérieur agricole de Bologne.

M. le Dr. Mario Mariani, Directeur général de l'Agriculture au Ministère de l'Economie nationale.

Assistés par

M. Alessandro Trotter, Professeur à l'Institut supérieur agricole de Portici.

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

M. Hector van Orshoven, Directeur de l'Office horticole du Ministère belge de l'Agriculture.

Sa Majesté le Sultan du Maroc:

M. Louis-Dop, Membre de l'Académie d'Agriculture de France, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture, Vice-Président du Comité Permanent de l'Institut.

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Johannes Irgens, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de S. M. le Roi de Norvège près S. M. le Roi d'Italie.

Le Président de la République du Paraguay:

M. Alessandro Bocca, Consul du Paraguay à Rome, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Pour les Pays-Bas:

M. le Dr. J. J. L. van Rijn, Conseiller agricole, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

M. N. van Poeteren, Ingénieur, Chef du Service phytopathologique de Wageningen.

M. E. H. Krelage, Président du Conseil néerlandais d'Horticulture de Harlem.

M. le Dr. L. Niemöller, Secrétaire du Bureau central des ventes publiques des fruits et légumes de La Haye.

M. H. Trienekens, Membre du Comité directeur de la ligue catholique néerlandaise des agriculteurs et des horticulteurs.

Pour les Indes Néerlandaises:

M. le Dr. C. J. J. van Hall, Ancien Directeur de l'Institut phytopathologique de Buitenzorg.

Le Président de la République Polonaise:

S. Exc. M. le Comte Stefan Przezdziecki, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Pologne près S. M. le Roi d'Italie.

Assisté par

M. Boleslas Mikulski, Conseiller, commercial à la Légation de Pologne, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

M. le Dr. Richard Bledowski, Professeur à l'Université libre polonaise de Varsovie, Député à la Diète.

M. Witold Hoyer, Conseiller au Ministère de l'Agriculture.

Le Président de la République Portugaise:

S. Exc. M. le Dr. Henrique Trindade Coelho, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près S. M. le Roi d'Italie.

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

S. Exc. le Prince Démètre Ghika, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de S. M. le Roi de Roumanie près S. M. le Roi d'Italie.

Assisté par

M. le Dr. Traian Savulescu, Professeur à l'École supérieure d'Agriculture de Bucarest.

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

S. Exc. M. Milan M. Rakitch, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de S. M. le Roi des Serbes, Croates et Slovènes près S. M. le Roi d'Italie.

Assisté par

M. le Dr. Velimir Stoykovitch, Chef du Bureau de Politique agraire au Ministère de l'Agriculture.

M. Vladimir Chkoritch, Professeur adjoint à l'Université de Zagreb.

M. Jovan Popovitch, Chef de l'Établissement phytopathologique auprès du Muséum d'histoire naturelle de Sarajevo.

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

S. Exc. M. Georges Wagnière, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la Confédération Suisse près S. M. le Roi d'Italie, Délégué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture.

M. Albert König, Remplaçant du Directeur de la Division de l'Agriculture au Département fédéral de l'Economie publique.

M. le Dr. H. Faes, Directeur de la Station fédérale des essais viticoles de Lausanne.

Son Altesse le Bey de Tunis:

M. Paul Lescure, Directeur général de l'Agriculture du Commerce et de la Colonisation.

M. H. H. Laverdet, Sous-chef du Service de l'Agriculture.

Le Président de la République de l'Uruguay:

Don Enrique José Rovira, Consul de l'Uruguay à Rome, Déléqué au Comité Permanent de l'Institut International d'Agriculture,

Lesquels, à ce dûment autorisés, réunis à Rome, au siège de l'Institut International d'Agriculture, sont convenus de ce qui suit:

Art. 1-er.

Les Pays contractants s'engagent à prendre les mesures législatives et administratives nécessaires en vue d'assurer une action commune et efficace contre l'introduction et l'extension des maladies et des ennemis des végétaux.

Ces mesures devront spécialement viser:

1° La surveillance des cultures, pépinières, jardins, serres et tous autres établissements dont les produits sont destinés au commerce des végétaux et parties de végétaux.

Chacun des Pays contractants arrêtera périodiquement la liste des diverses cultures, plantations et produits soumis à cette surveillance.

2° La constatation de l'apparition des maladies et des ennemis des végétaux, ainsi que l'indication des localités atteintes.

3° Les moyens de prévention et de lutte contre les maladies et les ennemis de végétaux.

4° La réglementation des transports sous toutes leurs formes et celle de l'emballage des végétaux et parties de végétaux, avec interdiction d'employer à cet effet tout moyen ou toute matière doht l'usage présente un réel danger pour la propagation des maladies ou ennemis des végétaux.

5° Les sanctions à prendre en cas d'infraction aux mesures édictées.

Art. 2.

Il sera créé dans chacun des Pays adhérents à la présente Convention une organisation officielle de protection des végétaux destinée à assurer l'exécution des mesures visées à l'art. 1-er.

Cette organisation officielle comprendra au minimum:

1° Un établissement d'études et de recherches scientifico-techniques de microbiologie de pathologie et de zoologie appliquées à l'agriculture.

2° Un Service officiel de protection des végétaux ayant notamment pour mission:

a) la surveillance des cultures et établissements visés à l'art. 1-er, en vue de constater l'apparition et l'extension des maladies et des ennemis des végétaux;

b) la vulgarisation des connaissances relatives aux maladies et ennemis des végétaux ainsi qu'aux mesures destinées à les prévenir et à les combattre;

c) l'inspection des envois de végétaux et parties de végétaux;

d) la délivrance des certificats concernant l'état sanitaire et l'origine des envois de végétaux et parties de végétaux.

Art. 3.

Les mesures visées à l'art. 2, n° 1, doivent être réalisées au moment de la ratification ou de l'adhésion à la présente Convention; toutes les autres mesures visées à l'art. 2 seront prises par chaque Pays dans un délai aussi court que possible et, au plus tard, deux ans après la ratification ou l'adhésion à la présente Convention.

Art. 4.

Les Pays contractants s'engagent à prendre toutes les mesures nécessaires, soit pour prévenir ou combattre les maladies et ennemis des végétaux, soit pour surveiller l'importation des végétaux et parties de végétaux, notamment en provenance des Pays ne possédant pas encore une organisation officielle de protection des végétaux.

Lorsque les Pays contractants exigent que des végétaux ou parties de végétaux présentés à l'importation soient accompagnés d'un certificat sanitaire délivré par un agent officiel compétent et dûment autorisé par le Pays exportateur, les Pays contractants doivent se conformer aux stipulations de la présente Convention.

Art. 5.

L'importation des végétaux et parties de végétaux qui doivent être accompagnés d'un certificat sanitaire, ou soumis à une inspection sanitaire, ne pourra avoir lieu que par les bureaux de douane dont la liste aura été établie par le Pays importateur, en tenant compte de la nécessité de ne pas entraver le commerce international. Cette liste sera publiée par le Pays importateur au Journal officiel où sont insérés les documents législatifs et réglementaires en vigueur sur son territoire, et communiquée aux Pays exportateurs qui en auront fait la demande.

Art. 6.

Chaque Pays conserve son droit d'inspecter, de mettre en quarantaine les végétaux ou parties de végétaux, ou d'en interdire l'importation à titre temporaire et exceptionnel, alors même que les envois sont accompagnés d'un certificat sanitaire. Le Pays qui prend une mesure d'interdiction d'importation doit en faire connaître le motif.

L'inspection doit s'effectuer dans le plus court délai possible et, pour les produits périssables, sans délai, c'est-à-dire dès l'arrivée de la marchandise dans les locaux habituellement affectés à l'inspection.

Lorsque des envois sont reconnus infectés ou infestés, le Pays importateur en avise immédiatement, par la voie la plus rapide, le Gouvernement

du Pays exportateur lequel prend les sanctions prévues par ses propres règlements. Les envois reconnus infectés ou infestés pourront être soumis à la désinfection ou à d'autres traitements, conformément à la législation en vigueur en cette matière dans le Pays importateur, refoulés ou détruits, le tout aux frais de qui de droit, sans que ce Pays puisse en aucun cas être déclaré responsable des dommages qui pourraient être la conséquence des mesures prises.

Si la destruction a été effectuée, un procès-verbal sera dressé et transmis sans délai au Gouvernement du Pays intéressé.

Art. 7.

Les Pays qui, par des mesures sanitaires d'ordre général, interdisent l'importation de certains végétaux ou parties de végétaux, doivent publier leur décision motivée au Journal officiel où sont insérés les documents législatifs et réglementaires en vigueur sur leur territoire et en donner connaissance, sans aucun retard, à l'Institut International d'Agriculture.

Art. 8.

Les Pays contractants prennent l'engagement de ne prescrire, pour raisons de protection phyto-sanitaire, des mesures d'interdiction d'importation ou de transit applicables aux végétaux ou parties de végétaux en provenance d'un Pays déterminé, que si la présence d'une maladie ou d'un ennemi des végétaux a été effectivement constatée sur le territoire de ce Pays et s'il existe une nécessité réelle de protéger les cultures du Pays qui a établi l'interdiction d'entrée.

Art. 9.

Les certificats sanitaires sont établis conformément au modèle annexé à la présente Convention.

La délivrance des certificats sera effectuée dans des conditions permettant leur vérification éventuelle.

Chaque Pays contractant examinera les mesures à prendre pour que, tout en assurant sa sauvegarde, soit réduit au strict nécessaire le nombre des cas dans lesque, le certificat sanitaire sera exigé à l'importation des produits qui ne doivent pas être utilisés en vue de la plantation, tels que les céréales, fruits, légumes et fleurs coupées.

Art. 10.

Par dérogation aux stipulations ci-dessus:

a) l'importation des végétaux ou parties de végétaux, ainsi que d'échantillons de maladies et d'ennemis des végétaux et de plantes attaquées est permise en vue de rechaerches scientifiques, après autorisation des Pays intéressées, et sous réserve que le conditionnement de l'envoi offre toutes garanties contre la dispersion des maladies et des ennemis des végétaux;

b) les Pays limitrophes pourront s'entendre pour faciliter leurs échanges de végétaux ou parties de végétaux.

Art. 11.

Les divers Pays contractants sont invités à publier au Journal officiel où sont insérés les documents législatifs et réglementaires en vigueur sur leur territoire, et à communiquer à l'Institut International d'Agriculture, au moment de la ratification de la présente Convention, la liste des maladies et ennemis des végétaux, contre lesquels ils désirent plus spécialement se protéger et qui devront figurer respectivement sur les cerificats sanitaires. Les Pays qui adhéreront ultérieurement fourniront cette liste au moment de leur adhésion.

Cette liste sera tenue à jour et toute modification ultérieure devra être publiée comme il est dit ci-dessus, et communiquée sans retard à l'Institut International d'Agriculture.

Art. 12.

L'existence ou la création d'un service officiel de protection des végétaux sera notifiée par chaque Pays contractant à l'Institut International d'Agriculture.

Art. 13.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à adresser sans retard à l'Institut International d'Agriculture les communications visées par l'art. 9 de la Convention Internationale du 7 juin 1905 (1) et toutes autres communications se référant à la présente Convention.

---

(1) Art. 9 de la Convention Internationale du 7 juin 1905:

L'Institut, bornant son action dans le domaine international, devra:

a) concentrer, étudier et publier dans le plus bref délai possible les renseignements statistiques, techniques ou économiques concernant la culture, les productions tant animale que végétale, le commerce des produits agricoles et les prix pratiqués sur les différents marchés;

b) communiquer aux intéressés, dans les mêmes conditions de rapidité, tous les renseignements dont il vient d'être parlé;

c) indiquer les salaires de la main-d'œuvre rurale;

d) faire connaître les nouvelles maladies des végétaux qui viendraient à paraître sur un point quelconque du globe, avec l'indication des territoires atteints, la marche de la maladie, et s'il est possible, les remèdes efficaces pour les combattre;

e) étudier les questions concernant la coopération, l'assurance et le crédit agricoles, sous toutes leurs formes, rassembler et publier les informations qui pourraient être utiles dans les différents pays à l'organisation d'œuvres de coopération, d'assurance et de crédit agricoles;

f) présenter, s'il y a lieu, à l'approbation des Gouvernements des mesures pour la protection des intérêts communs aux agriculteurs et pour l'amélioration de leurs conditions, après s'être préalablement entouré de tous les moyens d'information nécessaires tels que: vœux exprimés par les Congrès internationaux ou autres Congrès agricoles et de sciences appliquées à l'agriculture, Sociétés agricoles, Académies, Corps savants, etc.

Toutes les questions qui tochent les intérêts économiques, la législation et l'administration d'un État particulier devront être exclues de la compétence de l'Institut.

Art. 14.

Toute proposition de modification à la présente Convention sera communiquée à l'Institut International d'Agriculture.

Art. 15.

Les États adhérents sont invités à faciliter la défense contre les maladies et ennemis des plantes, en se prêtant un mutuel appui et en échangeant à ce propos les renseignements et moyens de lutte dont ils disposent.

Art. 16.

En cas de contestation sur l'interprétation des clauses de la présente Convention, ou de difficultés d'ordre pratique pour son application, ou encore lorsqu'un Pays voudra contester les motifs des mesures portant interdiction d'entrée des végétaux ou parties de végétaux provenant de son territoire, l'une des Parties intéressées pourra, d'accord avec l'autre Partie, demander à l'Institut International d'Agriculture de procéder à un essai de conciliation.

A cet effet, un Comité technique dans lequel les États intéressées et l'Institut International d'Agriculture désigneront chacun un expert, examinera le différend, en tenant compte de tous documents et éléments probatoires utiles. Ce Comité déposera son rapport, que l'Institut International d'Agriculture notifiera à chacun des Pays intéressés, toute liberté d'action ultérieure des Gouvernements étant réservée.

Les Gouvernements intéressés s'engagent à supporter en commun les frais de la mission confiée aux experts.

Art. 17.

Les Pays contractants se réservent, chacun, en ce qui le concerne, la faculté d'appliquer à l'importation des végétaux et parties de végétaux originaires et en provenance d'un Pays non adhérent à la présente Convention, tout au partie du régime prévu par celle-ci, mais dans la mesure où chacun d'eux jugera que l'organisation de protection des végétaux dans ce Pays présente réellement les garanties exigées et sous réserve que, par voie du réciprocité, le Pays considéré accorde ce même régime à l'importation des végétaux et parties de végétaux originaires et en provenance du territoire de l'autre Pays.

En tout cas, le régime accordé, en conformité des dispositions du présent article, à un Pays non adhérent ne pourra être plus favorable que celui applicable en vertu de la présente Convention.

Art. 18.

Les Pays contractants pourront stipuler que les dispositions de la présente Convention se substitueront à celles de tout autre Accord international actuellement en vigueur sur la matière, pour autant que ces dispositions sont compatibles avec les engagements pris vis-à-vis d'autres États.

Art. 19.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible et les ratifications seront déposées auprès du Gouvernement italien.

Avis de chaque ratification sera donné par le Gouvernement italien aux autres Pays contractants ainsi qu'à l'Institut International d'Agriculture.

Art. 20.

Les Pays qui n'ont pas signé la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

L'adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement italien et par celui-ci aux Pays contractants ainsi qu'à l'Institut International d'Agriculture.

Art. 21.

Tout Pays contractant peut, en tout temps, notifier au Gouvernement italien que la présente Convention est applicable à tout ou partie de ses Colonies, Protectorats, Territoires sous mandat, Territoires soumis à sa souveraineté ou à son autorité, ou tous Territoires sous sa suzeraineté. La Convention s'appliquera à tous les Territoires désignés dans la notification. A défaut de cette notification, la Convention ne s'appliquera pas à ces Territoires.

Art. 22.

La ratification ou l'adhésion sera accompagnée d'une déclaration formelle que le Pays en cause possède au moins l'établissement visé à l'art. 2, n° 1.

Art. 23.

Pa présente Convention entrera en vigueur: pour les trois premiers Pays souverains qui l'auront ratifiée, dans un délai de six mois à partir de la date de la troisième ratification; pour les autres Pays, dans un délai de six mois, au fur et à mesure du dépôt de leur ratification ou de leur adhésion.

Art. 24.

Le Pays contractant qui voudra dénoncer la présente Convention, soit pour la totalité de ses Territoires, soit seulement pour tout ou partie de ses Colonies, Protectorats, Possessions ou Territoires visés à l'art. 21, devra le notifier au Gouvernement italien, qui en avisera immédiatement les autres États adhérents et l'Institut International d'Agriculture, en leur faisant connaître la date à laquelle il a reçu cette dénonciation.

La dénonciation ne produira ses effets qu'à l'égard du Pays qui l'aura notifiée ou des Colonies, Protectorats, Possessions ou Territoires visés dans l'acte de dénonciation, et cela seulement un an après que la notification en sera parvenue au Gouvernement italien.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention.

Fait à Rome, le seize avril mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les Archives du Ministère des Affaires Etrangères d'Italie. Une copie, certifiée conforme, sera remise par voie diplomatique à chaque Pays signataire de la présente Convention.

Pour l'Autriche: Signé: Alois Vollgruber. a. r.
D. Bruno Wahl. a. r.

Pour la Belgique: Signé: H. Van Orshoven.

Pour les États-Unis du Brésil: Signé: Deoclecio de Campos (ad referendum).

Pour le Chili: Signé: (a. r.) D. Hector Soza W.

Pour le Danemark:

Pour l'Egypte: Signé: Edward Ballard a. r.
Fathalla Hetata a. r.
Tewfik Fahmy a. r.

Pour l'Espagne: Signé: Comte de la Viñaza.
Francisco Bilbao.

Pour la Finlande: Signé: Rolf Thesleff.
J. Ivar Liro.

Pour la France: Signé: M. Lesage.
J. M. Saulnier.

Pour Haïti: Signé: Augusto Saccomanni.

Pour la Hongrie: Signé: Rodolphe Márffy Mantuano a. r.
Joseph Jablonowski a. r.

Pour l'Italie: Signé: Giuseppe de Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Pour la Cyrénaïque: Signé: Giuseppe de Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Pour l'Erythrée: Signé: Giuseppe de Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Pour la Somalie Italienne: Signé: Giuseppe de Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Pour la Tripolitaine: Signé: Giuseppe de Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Pour le Luxembourg: Signé: H. van Orshoven.

Pour le Maroc: Signé: Louis-Dop.

Pour la Norvège:

Pour le Paraguay: Signé: Aw. Alessandro Bocca (a. r.)

Pour les Pays-Bas: Signé: J. J. L. van Rijn.
N. v. Poeteren.
Niemöller.
H. Tienekens.

Pour les Indes Néerlandaises: Signé: C. J. J. van Hall.

Pour la Pologne:
Pour le Portugal: Signé: (O. ref.) Henrique Trindade Coelho.
Pour la Roumanie: Signé: D. J. Ghika.
Pour le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes: Signé: M. M. Rakitch.
Pour la Suisse: Signé: Wagnière.
A. König.
H. Faes.
Pour la Tunisie: Signé: P. Lescure.
H. Laverdet.
Pour l'Uruguay: Signé: Enrique José Rovira.

Annexe.

(Indication du Pays)

Service officiel de Protection des Végétaux

N° d'ordre.....

Certificat sanitaire et d'origine (A)

Le soussigné (1) .....
.....
.....
..... certifie, conformément aux résultats:

de la surveillance des cultures d'origine (2)

de l'inspection des produits compris dans l'expédition (2)

que les végétaux ou parties de végétaux contenus dans l'envoi décrit ci-dessous sont jugés indemnes de maladies et ennemis dangereux et, notamment, de ceux énumérés ci-après (3): .....
.....
.....
.....

Description de l'envoi.

Nombre, poids et nature des colis .....
.....
.....
Marque des colis .....
.....
.....

(A) Il est rappelé que pour les Pays qui exigent l'application de la Convention phylloxérique de Berne (1881), l'expéditeur devra joindre au présent certificat la déclaration prévue par ladite Convention.

(1) Nom, prénom, qualité officielle et adresse de l'agent autorisé à la délivrance du certificat.

(2) Biffer ce qui n'est pas demandé par le Pays importateur.

(3) Les indications relatives aux noms des maladies et ennemis des végétaux énumérés dans la liste officielle du Pays importateur et contre lesquels celui-ci désire plus spécialement se protéger, seront complétées par l'indication de toute autre condition spéciale éventuellement exigée par ledit Pays.

Description des végétaux ou parties de végétaux et indication du lieu de culture (1) .....
.....
.....
.....

Nom, prénom et adresse de l'expéditeur .....
.....
.....
.....

Nom, prénom et adresse du destinataire .....
.....
.....
.....
.....

Lieu et date de délivrance du certificat .....
.....

Signature
.....
.....

Sceau

(1) Biffer ce qui n'est pas demandé par le Pays importateur.

---

415. Riiklikkude asutiste administratiiv-sissenõudmiste politsei kaudu teostamise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 10. juunil 1936.

Alus: Administratiiv-sissenõudmise seaduse § 3 kolmas lõige (RT 29 — 1936).

§ 1. Politsei toimetab riiklikkude asutiste administratiiv-sissenõudmisi, arvatud välja posti-, telegraafi-, telefoni- ja raadiomaksude ning raadio ringhäälingu kasutamismaksude sissenõudmine linnade ja alevite administratiivpiires, samuti need administratiiv-sissenõudmised, mis Majandusministri poolt kokkuleppel Siseministriga pandud omavalitsustele.

§ 2. Käesolev määrus hakkab maksma 1. juulil 1936.

Peaminister K. Päts.
Siseministri k.t. Joh. Müller.
Riigisekretär K. Terras.

---

416. Juustu väljaveo kontrolli teostamise määrus.

Antud Põllutööministri poolt 5. juunil 1936.

Alus: Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse § 6 (RT 85/86 — 1924).

1. peatükk.

Juustude esitamise kord.

§ 1. Väljaveoks esitatud juustude kontrollimine ja pakkimine toimub Tallinna külmhoones, Uus-Sadama tän. nr. 2, selleks määratud ruumis.

§ 2. Šveitsi (emmenthali) juustud tulevad enne kontrollkomisjonile esitamist lahti pakkida, puhastada, üksikult iga ratas kaaluda ja juustutöös-

tuste viisi, valmistusvanuse järjekorras varustada eksportööri järjekorranumbriga ning eksportööri ärimärgi templiga, kui seda tarvitatakse.

Juustutööstuse registreerimise number, juustude valmistamisaeg ja rasvaprotsent kuivaines tulevad juustutööstustes igale juustule selgesti loetavalt peale märkida.

§ 3. Ekspordiks ettevalmistamata juustusid kontrollimisele ei võeta. Peale § 2 tähendatud märkuste on keelatud igasuguste pealkirjade ja märkide tegemine kontrollitud juustudele.

§ 4. Kontrollkomisjonile tulevad juustud esitada vähemalt 4 päeva enne väljasaatmist.

§ 5. Enne juustude kontrollimise algust tuleb kontrollkomisjonile esitada andmete leht, kuhu on märgitud: 1) järjekorra nr.; 2) juustutööstuste registreerimise nr.; 3) juustutööstuste nimetused; 4) kohtade järjekorra nr., juustutööstuste viisi, juustude valmistamisvanuse järjekorras; 5) juustude valmistamise kuupäev; 6) juustude arv; 7) juustude netokaal üksikute tükkide viisi; 8) juustudele märgitud rasvaprotsent kuivaines; 9) sihtmaa nimetus, kuhu kavatsetakse juustud eksportida.

§ 6. Hollandi või baksteini juustusid võib ühte kasti mahutada kuni 20 juustu, valmistamisvanuse järjekorras. Ühte kasti võib pakkida ainult ühe tööstuse juustusid.

§ 7. Hollandi, baksteini ja konservjuustud tulevad enne kontrollimist pakkida puhta ja kuiva pakkimisainega, väljaveoks kõlblikkudesse kastidesse. Kastid tulevad kinnitada traatidega, kuid kuni kontrollimiseni kaaned lahti jätta.

§ 8. Hollandi ja baksteini juustud esitatakse kontrollkomisjonile kastide viisi, ära märkides andmete lehele igas kastis olevate juustude valmistamisaeg (mis ajast — mis ajani valmistatud juustud on ühes kastis).

2. peatükk.

Juustude kvaliteedi hindamine.

§ 9. Šveitsi (emmenthali) juustude maitset, aroomi, konsistentsi, välimust ja väljaveokõlblikkust hinnatakse 15 pallilise süsteemi järgi, kusjuures:

1) 12 ja enam palliga hinnatakse I sordi väljaveojuustud,
2) 10 ja 11 palliga hinnatakse II sordi väljaveojuustud ja
3) alla 10 palli hinnatakse väljaveoks keelatud juustud.

§ 10. Aukude suuruse järele liigitatakse šveitsi juustud kolme liiki: 1) A liik — suurte, 2) B liik — keskmiste ja 3) C liik — väikeste aukudega juustud.

C liiki — väikeste aukudega šveitsi juustusid üle 10 palli ei hinnata.

§ 11. 12 ja enam palliga A liiki hinnatakse: suurte ühtlaste aukudega, puhta lõhna ja maitsega, terve, puhta ja ilusa välimusega, korraliku konsistentsiga ning proportsionaalsete mõõtudega juustud, kaaluga mitte alla 65 kg ratas.

§ 12. 12 palliga B liiki hinnatakse: keskmiste ühtlaste aukudega, puhta lõhna ja maitsega, terve, puhta ja ilusa välimusega, korraliku konsistentsiga ning proportsionaalsete mõõtudega juustud, kaaluga mitte alla 65 kg ratas.

§ 13. 11 palliga A liiki hinnatakse: a) suurte ühtlaste aukudega, kuid vähemate maitse või välimuse vigadega juustud, b) suurte, kuid liiga tihedate või ebaühtlaste aukudega, puhta maitsega juustud.

§ 14. 11 palliga B liiki hinnatakse: a) keskmiste ühtlaste aukudega, kuid vähemate maitse või välimuse vigadega juustud, b) keskmiste, kuid liiga tihedate või ebaühtlaste aukudega puhta maitsega juustud.

§ 15. 10 palliga A liiki hinnatakse: suurte aukudega, kuid suuremate maitse või välimuse vigadega väljaveoks kõlblikud juustud.

§ 16. 10 palliga B liiki hinnatakse: keskmiste aukudega, kuid suuremate maitse või välimuse vigadega väljaveoks kõlblikud juustud.

§ 17. 10 palliga C liiki hinnatakse: väikeste aukudega, kuid puhta maitsega, puhta, terve välimusega väljaveoks kõlblikud juustud.

§ 18. 10 palliga hinnatud šveitsi juustu lubatakse välja vedada ainult tehniliseks (töötlemise) otstarbeks.

§ 19. Alla 10 palli hinnatakse: väikeste aukudega ja puuduliku maitsega; pragunenud aukudega; aukudeta; pealt lõhkised; gaasidest kerkinud; pealt või seest hallitanud; enne kontrollimist liigselt puuritud ja halvasti suletud puuraukudega; samuti kõikide ebamääraselt ettetulevate vigadega juustud.

§ 20. Väljaveoks on keelatud šveitsi (emmenthali) juustud, mis kaaluvad alla 50 kg ratas või mis hinnatud alla 10 palli.

§ 21. Šveitsi juustud tembeldatakse pärast hindamist:

1) rohelisvärvilise kontrolltempliga — 12 ja enam palliga A liiki ja 12 palliga B liiki hinnatud juustud;

2) punasevärvilise kontrolltempliga — 11 palliga A ja B liiki hinnatud juustud ja

3) violettvärvilise kontrolltempliga — 10 palliga A, B ja C liiki hinnatud juustud mis näitab ühtlasi, et need juustud on määratud ainult tehniliseks (töötlemise) otstarbeks.

§ 22. Alla 10 palli hinnatud šveitsi juustudesse kontrollkomisjon lõikab pärast hindamist tähed VK, mis tähendab: väljaveoks keelatud.

§ 23. Juustude konsistentsi ja koorukese tugevust arvesse võttes, kontrollkomisjon määrab, mitu ratast võib mahutada ühte pakendisse.

§ 24. Hindamisel kontrollkomisjon võtab esitatud šveitsi juustudest, üksikute tööstuste poolt valmistatud juustude vanuse järjekorras, kuni 20-st rattast vähemalt ühe proovi juustu rasvaprotsendi määramiseks kuivaines, missugune proov on otsustav kontrollkomisjoni poolt määratud sellele juustude grupile.

§ 25. Väljaveoks esitatud šveitsi (emmenthali) juustu rattas, mis hinnatud 12 või 11 palliga, võib enne kontrollimist leiduda kõige rohkem 2 puuriauku. 3 puuriauku sisaldav juust hinnatakse 10 palliga ja üle 3 puuriauguga juust hinnatakse alla 10 palli.

§ 26. Hollandi ja baksteini juustud hinnatakse maitse, lõhna, välimuse, konsistentsi ja aukude konstruktsiooni järgi kolme sorti, ühistel alustel šveitsi juustudega, kuid aukude järgi liikidesse jaotamata, kusjuures:

1) 12 ja enam palliga hinnatakse juustud, mis on vormilt vajumata, korralikult parafineeritud, ühtlaste ilusate aukudega, puhta lõhna ja maitsega ning paraja sitke konsistentsiga;

2) 11 ja 10 palliga hinnatakse vähemate vigadega juustud ja

3) alla 10 palli hinnatakse juustud, mis on halva lõhna ja maitsega, konsistentsi ja välimuse vigadega või vormilt ebamääraselt vajunud jne.

§ 27. Hindamisel kontrollkomisjon võtab üksiku tööstuse poolt valmistatud juustude vanuse järjekorras, kuni viiest kastist vähemalt ühe proovi rasva protsendi määramiseks kuivaines. Prooviks võetakse üks terve juust,

millest lõigatakse tarviline osa laboratooriumi saatmiseks. Juust, millest proov on välja lõigatud, asendatakse teise sama tööstuse juustuga või selle puudumisel täidetakse tühi koht vastava pakkematerjaliga.

§ 28. Hollandi ja baksteini juustud, enne kontrollkomisjonile esitamist, peavad olema täiesti puurimata. Puurimisaukudega juustud hinnatakse alla 10 palli.

§ 29. Kõik hollandi ja baksteini juustud peavad sisaldama rasva kuivaines vähemalt juustutööstuses peale märgitud rasvaprotsendi arvule vastaval määral. Vastasel korral on juustud väljaveoks keelatud.

§ 30. Igasugused konserv- ja väikejuustud hinnatakse maitse, lõhna, konsistentsi, välimuse ja pakkimise järgi ühtlasel alusel hollandi ja baksteini juustudega, arvestades eraldi vastava juustuliigi tüübilisi omadusi.

§ 31. Kontrollitud juustude teistkordne kontrollkomisjonile hindamiseks esitamine on keelatud.

3. peatükk.

Juustude ja juustupakiste väljaveoks korrastamine.

§ 32. Rasvaprotsendi määra selgumisel kleebitakse kontrollkomisjoni esindaja juuresolekul igale väljaveoks kõlblikuks tunnustatud šveitsi juustule, hindamisel määratud gruppide järgi, vastav kontrollmärk.

On kontrollmärgid kleebitud, võib eksportöör juustusid käesoleva määruse kohaselt pakkida ja plommimiseks traatida. Väljaveoks korda seatud juustupakised plombeeritakse ja tembeldatakse kontrollkomisjoni esindaja järelevalve all vastava kontrolltempliga:

1) punasevärvilise templiga — pakised, mis sisaldavad 11 ja enam palliga hinnatud juuste ja

2) violettvärvilise templiga — pakised, mis sisaldavad 10 palliga hinnatud juuste.

§ 33. Šveitsi juustud tulevad võimalikult iga hindamise palli ja liigi järgi eraldi pakkida.

Erilistel juhtudel on lubatud 12A, 12B, 11A ja 11B liikidesse kuuluvaid juuste ühte pakkida, 10 palliga hinnatud juustud tulevad eraldi pakkida.

§ 34. Juustud tulevad pakkida puhtatesse tünnidesse või kastidesse, puhta ja kuiva pakkematerjaliga, kontrollkomisjoni poolt määratud arvul ühte pakendisse.

§ 35. Hollandi, baksteini ja igasuguste väikejuustude pakised plommitakse kohe pärast kontrollimist. Juustu rasvaprotsendi selgumisel kleebitakse kontrollkomisjoni esindaja juuresolekul vastav kontrollmärk igale juustupakisele ja varustatakse viimased punasevärvilise kontrolltempliga. Ilma kontrollmärkideta ja templiteta juustupakiste väljavedu on keelatud.

Põllutööministri k.t. K. Selter.

Põllumajanduse osakonna direktor K. Liidak.

---

417. Väljaveetud juustule juurdemaksude määrus.

Antud Põllutööministri poolt 5. juunil 1936.

Alus: Võihinna kindlustamise seaduse § 1 (RT 41 — 1934).

Juurdemaksud väljaveetud juustule määratakse arvates 15. juunist 1936 järgmiselt:

1) šveitsi juustule, mis hinnatud 12A palli — 25 senti kg eest;
2) šveitsi juustule, mis hinnatud 12B ja 11A palli — 20 senti kg eest;
3) šveitsi juustule, mis hinnatud 11B palli ja täisrasvasele hollandi ning baksteini juustudele, kui need on hinnatud 12 palli — 15 senti kg eest;
4) konservjuustule 50% rasvasisaldusega kuivaines — 20 senti kg eest.

Põllutööministri k.t. K. Selter.
Põllumajanduse osakonna direktor K. Liidak.

---

418. Põllutööministri juhised riigi turbarabade kasutamiseks.

Antud Põllutööministri poolt 5. juunil 1936.

Alus: Turbarabade tarvitamiseks andmise määruse § 2 (RT 88 — 1928) ja Metsaseaduse § 222.

§ 1. Põllutööministeeriumi valitsemisel olevate riigi turbarabade kasutamine toimub:

1) rabatükkide rentimise teel turba lõikamiseks ja
2) turba müügi teel kõrvalkasutuse piletite järgi.

§ 2. Turbarabasid antakse rendile:

1) riigiasutistele ja ettevõtetele, põllumajanduslikele ja ühistegelistele ettevõtetele ning tööstuslikuks ja kaubanduslikuks otstarbeks füüsilistele ja juriidilistele isikuile tähtajaga kuni 24 aastat, kusjuures rendileantavate rabatükkide suurus määratakse kindlaks, arvestades rabakasutamise otstarbega, turba vajadusega ja turbarabade tagavaraga;

2) üksikuile majapidamistele oma tarvituseks 0,2 kuni 1,0 ha suuruste tükkidena, tähtajaga kuni 10 aastat.

§ 3. Väljarentimata turbarabadest müüakse soovijaile turvast Metsaseaduse § 163 ja 221 korras kinnitatud Riigi metsamüügi ja kõrvalkasutuste taksides ettenähtud hindadega, kohaliku metsaülema poolt antavate kõrvalkasutuspiletite järgi.

§ 4. Sooviavaldused turbarabade rendile saamiseks esitatakse kohalikule metsaülemale iga aasta hiljemalt 1. aprilliks, ära tähendades soovitava rabatüki suuruse, selle asukoha, kavatsetava turbatoodangu suuruse aastas ja mis otstarbeks turvast vajatakse.

§ 5. Turbarabade rentimisel põllumajanduslikuks otstarbeks antakse eesõigus turba- ja põllumajanduslikele ühinguile, kusjuures rendiobjekti tükeldamine ühingu liikmete vahel on keelatud. Üksikuile majapidamistele renditakse rabatükke ainult siis, kui talundi maad renditava rabatükiga piirduvad või kui ühingust osavõtt kauguse tõttu või muul kaaluval põhjusel on raskendatud, või kui turbaraba soovijaid on vähe ja ühingu asutamiseks puuduvad võimalused.

§ 6. Rendile antavad turbarabatükid planeerib ja rendi määrab kohapeal kindlaks metsaülem.

Turbaraba planeerimist osatükkidesse teostatakse sääraselt, et see ei takistaks raba kuivendamist ja et oleks võimalik iga planeeritava üksuse otstarbekohane ja takistamata kasutamine ning vajaduse korral uute üksuste juurderajamine. Raba kuivendamiseks vajalikud magistraalkraavid ja juurdepääsutee rajatavatele üksustele tähistatakse looduses vastavate märkidega turbaraba planeerimisele võtmisel.

§ 7. Turbarabatükkide rendimääramise akt koostatakse iga rendileantava rabatüki kohta eraldi. Akt peab sisaldama järgmisi andmeid:

1) kelle poolt ja millal akt koostatud;
2) kellele ja mis otstarbeks kavatsetakse rabatükk rendile anda;
3) renditava rabatüki nimetus või number, suurus ja rendiaja vältus;
4) raba kuivendamise tingimused;
5) rabatükil kasvava metsa kirjeldus ja selle kasutamise või likvideerimise tingimused;
6) turbakihi paksus, selle headus ja kasutamise võimalus;
7) rabal asetsevate riigi hoonete loetlus, lähem kirjeldus ja hinne;
8) rabatüki aastarendi suurus.

§ 8. Rendileantavate rabatükkide aastarent hektaarilt määratakse kindlaks järgmiste normide järgi:

1) rabatükkide eest, kus kuivendustingimused rasked — 75 senti;
2) rabatükkide eest, kus kuivendustingimused keskmised — 1 kroon;
3) rabatükkide eest, kus kuivendustingimused kerged — 1 kroon 50 senti.

Rabatükil asetsevate riigi hoonete üüriks arvatakse 4% hoonete väärtusest pluss vananemistasu.

§ 9. Peale paragrahv 8 korras määratud rendi, võetakse kõikide tööstuslikuks ja kaubanduslikuks otstarbeks renditavate rabatükkide kasutamisel veel eraldi tasu rabapinna igalt ärakasutatud ruutmeetrilt üks sent. Ärakasutatud rabapinna suuruse ja selle eest nõutava tasusumma teeb metsaülem kindlaks vastava akti alusel iga aasta hiljemalt 15. septembriks ja teatab sellest rentnikule, kes nõutava summa kohustub tasuma ühes jooksva aasta teise poole rendiga.

§ 10. Rendimääramise akti alusel sõlmib metsaülem turbarabatüki kohta rendilepingu ja annab rendiobjekti rentnikule üle vastava aktiga. Üle 10 a. rendileantavate rabatükkide rendimääramise aktid esitatakse kinnitamiseks metsamajanduse büroole. Rendilepingud eraldi kinnitamisele ei kuulu.

§ 11. Rendi korraliku ning õigeaegse tasumise kindlustuseks nõutakse rentnikult tagatis poole aastarendi suuruses; antakse aga ühes maaga rentniku kasutada ka rendiobjektil asetsevad riigi hooned, siis nõutakse kindlustusi aastarendi suuruses. Rendileantavad riigi hooned on rentnik kohustatud tuleõnnetuse vastu kindlustama Põllutööministeeriumi nimel.

§ 12. Turbaraba kuivendamise ja juurdepääsutee ehitamise kulud jäävad raba kasutaja kanda vastavalt rendiobjekti pindalale.

§ 13. Turbarabatükkide kasutamine peab toimuma süstemaatiliselt ja kindla kava järgi, kasutades ära kõik kõlvulise turba, peale umbes 0,25 m paksuse alumise turbakihi, mis alale jäetakse ja ära tasandatakse; see nõue on kohuslik kõigile turbarabatükkide kasutajaile.

Paragrahv 2 p. 1 all tähendatud rabatükkide kasutajad kohustuvad hiljemalt esimese kahe rendiaasta jooksul esitama kohalikule metsaülemale läbivaatamiseks ja kinnitamiseks kuivendustööde ja tee-ehitamise projektid

ning rabatükkide kasutamise kavad. Tööde teostamine kinnitatud kavade kohaselt on rentnikule kohuslik.

§ 14. Raba kasutamise lähemad tingimused ja minimaalne turba kvantum, mille rentnik on kohustatud aasta jooksul välja võtma, määratakse kindlaks rendilepinguga. Kui rentnik ei täida lepingu tingimusi, on rendileandjal õigus rendivahekord lõpetada ka enne tähtaega, kui ta seda peab tarvilikuks.

§ 15. Endiste juhtnööride alusel sõlmitud turbaraba rendilepinguid võib rentnikkude soovil lõpetada rendiaasta lõppedes ja nendega sõlmida uued rendilepingud käesolevate juhiste kohaselt.

§ 16. Käesolevad juhised hakkavad maksma avaldamisega Riigi Teatajas. Käesolevate juhiste maksmahakkamisega kaotavad maksvuse Põllutööministri juhtnöörid turbarabade kasutamiseks (RT 23 ja 93 — 1929).

Põllutööministri k.t. K. Selter.

Riigimaade ja metsade valitsuse direktor J. Luik.

---

419. Tariifinõukogu otsus 5. juunist 1936 raudtee ja autobuseliinide otseühenduse veotariifi nr. 167 muutmise ja täiendamise kohta.

(Prot. nr. 410 p. 7.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee ja autobuseliini otseühenduse tariifi nr. 167 (RT 58 — 1935) § 6 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 6. Veomaks raudtee veokauguse eest arvutatakse raudteel maksvate tariifide järgi.

Jõuvankritel veo eest Jõgevalt või Võhmast Põltsamaale või vastupidi võetakse veomaksu:

a) pagasisaadetistelt igalt tervelt või alustatud 10 kilogrammilt 10 senti; maksu alammäär ühelt saadetiselt 15 senti;

b) kaubasaadetistelt igalt tervelt või alustatud 10 kilogrammilt: saadetistelt kaaluga alla 10000 kg 5 senti ja saadetistelt kaaluga 10000 kg ja rohkem 4 senti; maksu alammäär ühelt saadetiselt 10 senti.

Sama tariif täiendatakse uue § 7-ga:

§ 7. Pagasi- või kaubasaadetistelt, mis veetakse ainult Põltsamaa ja Jõgeva jaama, või Põltsamaa ja Võhma jaama vahel, võetakse peale ettenähtud maksu jõuvankril veo eest lisamaksu 10 senti igalt saadetiselt.

II.

Käesolev otsus loetakse maksvaks 20. juunist 1936.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

---

420. Tariifinõukogu otsus 5. juunist 1936 raudtee ja autobuseliinide otseühenduse veotariifi nr. 166 muutmise kohta.

(Prot. nr. 410 p. 6.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee ja autobuseliinide otseühenduse veotariifis nr. 166 (RT 51 — 1935, täiendus RT 58, 80 ja 88 — 1935) muudetakse § 7 ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 7. Autobuseliinide veomaksumäärad ja eritingimused:

Järjek. nr. nr.	Vahetusjaam	Saate- või sihtpost-kontor	Veomaksumäärad sentides						Eritingimused
			Pagasisaadetistelt			Kaubasaadetistelt			
						igalt tervelt või alustatud 10 kg			
			igalt saadetiselt	igalt tervelt või alustatud 10 kg	maksu alammäär saadetiselt	saadetiselt kaaluga alla 10000 kg	saadetiselt kaaluga 10000 kg ja rohkem	maksu alammäär saadetiselt	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Tapa	Ambla	—	10	10	10	10	10	
2	Jõhvi	Iisaku	—	16	16	10	10	10	
3	Rakke	Koeru	15	—	—	5	5	10	
4	Jõgeva	Kolga-Jaani	—	16	20	10	5	10	
5	Viljandi	Kolga-Jaani	—	10	15	7	5	10	
6	Virtsu (sadam)	Kuressaare	maksud § 8 järgi						
7	Petseri	Laura	—	12	12	12	12	12	
8	Abja	Nuia	—	10	15	5	5	10	
9	Palupera	Otepää	15	—	—	5	5	10	
10	Jõgeva	Pilistvere	—	10	20	7	5	10	
11	Võhma	Pilistvere	—	10	15	5	5	10	
12	Võru	Rõuge	—	10	10	10	10	10	
13	Veriora	Räpina	—	8	10	8	8	10	
14	Rakke	Simuna	15	—	—	5	5	10	
15	Olustvere	Suure-Jaani	—	10	15	3	3	10	
16	Viljandi	Tarvastu	—	10	15	7	7	10	
17	Jõgeva	Torma	—	10	15	7	5	10	
18	Pärnu	Tõstamaa	—	20	20	10	10	10	
19	Rakvere	Viru-Jakobi	—	10	10	6	6	10	
20	Rakvere	Võsu	—	16	16	10	10	10	
21	Kiltsi	Väike-Maarja	—	10	10	6	6	10	
22	Orava	Värska	—	8	10	8	8	10	

II.

Käesolev otsus loetakse maksvaks 20. juunist 1936.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

421. Tariifinõukogu otsus 5. juunist 1936 raudtee ja autobuseliinide otseühenduse tariifi nr. 175 maksmapanemise kohta.

(Protokoll nr. 410 p. 5.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee ja autobuseliinide otseühenduse tariif nr. 175 pagasi ja kaupade veoks riigiraudtee jaamade ja Tõrva linna vahel.

§ 1. Raudteede seaduse (RT 22 — 1931) § 13 alusel teostatakse pagasi ja kaupade otsevedu kõigi riigiraudtee jaamade ja Tõrva linna vahel, Puka või Viljandi jaama kaudu, Tõrva linnas raudteevalitsuse poolt avatud kaubakontoris.

§ 2. Otseveol kohaldatakse Raudteede seadust ja üldtariifi määrusi.

§ 3. Pagasi ja kaupade vedu Tõrvast Puka või Viljandi raudteejaama, või vastupidi, teostatakse jõuvankritel.

§ 4. Kaupade kohaletoimetamise tähtaegade arvutamisel Tõrva — Puka, Tõrva — Viljandi, või vastupidi, veoks arvatakse 1 päev.

§ 5. 1. Puka jaama kaudu otseveoks võetakse vastu kõik kaubad ja elusloomad, välja arvatud: raudteel tsisternides veetavad vedelkaubad, saadetised, mille üksiku koha kaal ületab 3000 kg, ja lõhkeained.

2. Viljandi jaama kaudu otseveoks võetakse vastu kõik kaubad, välja arvatud: raudteel tsisternides veetavad vedelkaubad, pikamõõdulised ja suurekogulised asjad, mille laadimine autodele tehniliselt võimata on, saadetised, mille üksiku koha kaal ületab 150 kg, lõhkeained ja elusloomad.

§ 6. 1. Veomaks raudtee veokauguse eest arvutatakse raudteel maksvate tariifide järgi.

2. Jõuvankritel veo eest Pukast Tõrva, või vastupidi, võetakse veomaksu:

a) igalt pagasisaadetiselt 15 senti;

b) kaubasaadetistelt igalt tervelt või alustatud 10 kilogrammilt: saadetistelt kaaluga alla 5000 kg 5 senti ja saadetistelt kaaluga 5000 kg või rohkem 4 senti; maksu alammäär ühelt saadetiselt 10 senti;

c) elusloomade veol — igalt sealt, lambalt või vasikalt 50 senti.

3. Jõuvankritel veo eest Viljandist Tõrva, või vastupidi, võetakse veomaksu:

a) pagasisaadetistelt igalt tervelt või alustatud 10 kilogrammilt 16 senti; maksu alammäär ühelt saadetiselt 25 senti;

b) kaubasaadetistelt igalt tervelt või alustatud 10 kilogrammilt 10 senti; maksu alammäär ühelt saadetiselt 10 senti.

§ 7. Pagasi- või kaubasaadetistelt, mis veetakse ainult Tõrva ja Puka jaama või Tõrva ja Viljandi jaama vahel, võetakse peale § 6 p. 2 või 3 ettenähtud maksu jõuvankril veo eest ka lisamaksu 10 senti igalt saadetiselt.

II.

Käesolev tariif hakkab maksma 20. juunist 1936.

Selle tariifi maksmahakkamisega kaotab maksvuse raudtee ja autobuseliini otseühenduse veotariif nr. 165 (RT 51 — 1935, muudat. RT 44 — 1936).

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

422. Tariifinõukogu otsus 5. juunist 1936 raudtee ja autobuseliini otseühenduse tariifi nr. 164 uuesti maksmapanemise kohta.

(Prot. nr. 410 p. 8.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

Raudtee ja autobuseliini otseühenduse tariif nr. 164 (RT 51 — 1935) pannakse uuesti maksma 10. juunist 1936 kuni 30. septembrini 1936.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

---

423. Tariifinõukogu otsus 5. juunist 1936 raudtee reisijate- ja pagasiveotariifi nr. 147 täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 410 p. 10.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee reisijate- ja pagasiveotariif nr. 147 (RT 28 — 1935) täiendatakse uue § 25a-ga järgmises redaktsioonis:

§ 25 a.

Tööstustööliste puhkeaja-sõidud.

1. Tööstustöölistele, nende palgalisel puhkeajal, mis nad saavad Tööstustööliste palgalise puhkeaja ja töölepingu lõpetamiseks tarviliku ülesütlemise aja pikendamise seaduse (RT 108 — 1934) põhjal, antakse raudteel sõidu puhul 50% sõiduhinna alandust üldtariifi veomaksu määrade järgi arvutatud ühekordsete või edasi-tagasi täispileti hinnast.

Hinnaalandus on maksev 1. maist kuni 30. septembrini.

2. Hinnaalanduse saamiseks töölised peavad olema varustatud käitise juhatuse poolt väljaantud, käesoleva tariifi lisas 11 ettenähtud vormi järgi koostatud tunnistusega, mis antakse välja käitise poolt lubatud puhkeajaks iga aasta üks kord.

Tunnistuse kaotsiminekul uut tunnistust välja ei anta.

Tunnistuste planke, mis on nummerdatud järjenumbritega ja koondatud raamatutesse, käitise juhatus saab raudteevalitsuselt. Tunnistuste plankide valmistamiskulud tasub käitis.

3. Sõidudokumendiks antakse poolpilet.

4. Rongi revideerimisel tööline on kohustatud rongi revideerivale ametnikule ühes sõidupiletiga ette näitama hinnaalanduse tunnistuse ning tarviduse korral ka pildiga varustatud isikut tõestava tunnistuse. Tunnistuste mitteettenäitamisel sõitjaga talitatakse käesoleva tariifi § 34 ettenähtud korras.

5. Puhkeaja lõppemisel tööline on kohustatud hinnaalanduse tunnistuse tagasi andma käitise juhatusele, kes selle kleebib tunnistuse kontsu külge, tehes tunnistusele märkuse värvitempliga: „kasutatud“. Tunnistuse mittetagasiandmisel kaotab tööline õiguse hinnaalanduse tunnistuse saamiseks järgmiseks aastaks.

Tagasitoodud tunnistused ühes kontsudega hoitakse alal käitise arhiivis kaks aastat, arvates raamatust väljaantud viimase tunnistuse väljaandmise ajast.

6. Raudteevalitsusel on õigus oma ametnikkude kaudu kontrollida käitistes hinnaalanduse tunnistuste väljaandmist. Kui kontrollimisel selgub, et hinnaalanduse tunnistusi on antud välja käesoleva tariifi vastaselt, siis käitise juhatus on kohustatud iga mitteõigesti väljaantud hinnaalanduse tunnistuse eest tasuma raudteevalitsusele Kr. 5.—.

Sama tariif täiendatakse uue lisaga 11:

(Tunnistuse esikülg)

Lisa 11
(§ 25a juurde).

Tunnistus Nr. .....

50%-se sõiduhinna alanduse saamiseks riigiraudteedel.

.....
(Käitise nimetus ja asukoht)

tööline .....
(Ees- ja perekonnanimi)

on lubatud palgalisele puhkusele

„.....“ ..... kuni „.....“ ..... 193 ... a.

ja on õigustatud saama selle aja jooksul raudtee reisijate- ja pagasiveotariifi nr. 147 § 25a põhjal riigiraudteedel sõidu puhul 50% sõiduhinna alandust ühekordsete ja edasi-tagasi täispiletite hinnast.

....., „.....“ ..... 193... a.

Käitise pitser
või tempel

.....
(Väljaandja allkiri ja ametinimetus käitises)

(Tunnistuse tagakülg)

Rongi revideerimisel sõitja on kohustatud rongi revideerivale ametnikule ühes sõidupiletiga ette näitama käesoleva tunnistuse ning tarviduse korral ka pildiga varustatud isikut tõestava tunnistuse. Tunnistuste mitteettenäitamisel sõitjalt nõutakse sisse hinnaalandus ühes tariifis ettenähtud trahviga.

Puhkeaja möödumisel tuleb käesolev tunnistus väljaandjale tagasi anda. Tunnistuse mittetagasiandmisel kaotab tööline õiguse hinnaalanduse tunnistuse saamiseks järgmiseks aastaks.

Tunnistuse kaotsiminekul uut tunnistust välja ei anta.

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 20. juunist 1936.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

---

424. 6. jaoskonna (Valga-, Võru- ja Petserimaa) **tööinspektori ringkonna kindlustusameti otsus 16. maist 1936 põllutöölise keskmise aastapalga ja natuuras saadud töötasu väärtuse määramise kohta.**

Kindlustusamet otsustas põllutööliste õnnetusjuhtumite vastu kindlustamise seaduse (RT 12 — 1936) § 15 põhjal määrata põllutöölise keskmise aastapalga ja § 14 põhjal natuuras saadud töötasu väärtuse:

I.

	Valgamaal.	Võrumaal.	Petserimaal.
Täisealistele meestöölistele	Kr. 497.—	Kr. 450.—	Kr. 422.—
Täisealistele naistöölistele	„ 430.—	„ 382.—	„ 371.—
Alaealistele meestöölistele (16—17 a.) . .	„ 361.—	„ 320.—	„ 311.—
Alaealistele naistöölistele (16—17 a.) . .	„ 275.—	„ 244.—	„ 237.—
Lapseealistele meestöölistele (alla 16 a.) .	„ 232.—	„ 206.—	„ 200.—
Lapseealistele naistöölistele (alla 16 a.) .	„ 189.—	„ 168.—	„ 163.—

II.		Kr.	Kr.	Kr.
Rukis	10 kg	1.20	1.20	1.20
Rukkijahu	„	1.33	1.33	1.33
Nisu	„	2.—	2.17	2.17
Nisujahu (sepiku)	„	2.72	2.72	2.72
Oder	„	1.30	1.30	1.30
Odratangud	„	2.50	2.50	2.50
Odrajahu	„	2.35	2.30	2.30
Kaer	„	—.80	—.76	—.76
Herned	„	2.50	2.50	2.50
Kartulid	„	—.25	—.25	—.25
Rukkipõhk	„	—.25	—.25	—.25
Suveviljapõhk	„	—.30	—.30	—.30
Heinad (aas)	„	—.45	—.45	—.45
Sealiha	kg	—.50	—.52	—.52
Seapekk	„	—.75	—.75	—.75
Searasv sulatatud	„	1.—	1.—	1.—
Loomaliha	„	—.26	—.26	—.26
Või (meierei)	„	1.50	1.50	1.50
Või (köögi)	„	1.27	1.25	1.25
Rõõskpiim (lahtine)	l.	—.09	—.08	—.08
Lambavill (pestud)	kg	2.50	2.50	2.50
Linad	„	—.94	—.94	—.94
Säärsaapad (meestele)	paar	12.—	12.—	12.—
Poolsaapad (naistele)	„	6.—	6.—	6.—
Pastlad	„	2.50	2.50	2.50
Villased kindad	„	1.30	1.—	1.—
Villased sokid	„	1.50	1.50	1.50
Meesterahva villane ülikond . . .	tk.	40.—	40.—	40.—
Alaealise meesterahva villane ülikond	„	32.—	25.—	25.—
Villane riie 75 sm lai	m	2.—	2.—	2.—
Linane riie 75 sm lai	„	1.75	1.50	1.50
Puuvillane riie 1 m lai	„	—.65	—.65	—.65
Kasepuud — jooksev süld, halu pikkus 71 sm = 3,24 r.-m . .	rm	3.50	3.50	3.50
Männipuud	„	2.50	2.50	2.50
Segapuud	„	3.—	3.—	3.—
Heinamaad	ha	18.10	13.10	13.10
Kartulimaad	„	26.10	22.50	22.50
Aiamaad	„	29.10	32.—	32.—
Linamaad	„	29.10	32.—	32.—

Valmistoit (päevane ülalpidamine) hinnatakse maal:	Valgamaal. Kr.	Võrumaal. Kr.	Petserimaal. Kr.
a) täiskasvanutele päevas . . .	—.58	—.50	—.50
b) alaealistele päevas	—.35	—.30	—.30

korteri hinnaks arvata Valga-, Võru- ja Petserimaal 10% raha- ja natuurapalgast.

Käesolev otsus hakkab maksma 1. maist 1936.

Kindlustusameti juhataja jaoskonnakohtunik A. Veske.
6. jaoskonna tööinspektori k.t. O. Juksar.

---

425. Tapa linnavolikogu otsus 27. märtsist 1936 lisamaksude kohta.

Alus: Linna sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete seaduse § 111[1].

Tapa linnavolikogu oma koosolekul 27. märtsil 1936 otsustas:

Linna kulude katteks võtta alljärgnevaid makse 1936/1937 maksuaastast alates:

.....

2) Maks vanadekodu heaks, — igalt sissesõitnud ja aadressbüroos registreeritud isikult, registreerimisel — 25 senti.

3) Maks ehituskruntide plaanide kinnitamise eest — kruntplaanile ülesvõetud maa-ala igalt ruutmeetrilt plaani kinnitamisel — 0,50 senti.

Märkus. See otsus on Siseministeeriumi omavalitsuste osakonna kirja nr. 1 — 27. maist 1936 põhjal kinnitatud Majandusministri poolt 14. mail 1936 ja Siseministrilt 25. mail 1936.

Tapal, 3. juunil 1936.

Linnapea F. Martin.
Sekretär J. Alamäe.

Pärnu aj. maavalitsuse poolt 13. mail 1936 (prot. nr. 26 p. XI) vastu võetud ja Siseministri poolt 28. mail 1936 kinnitatud

426. Sundmäärus puhtuse kohta elamute ümbruses, avalikkudel teedel ja platsidel Pärnumaal.

Alus: Maakondade ajutise valitsemise seaduse §§ 5 ja 6 (RT 5 — 1934), Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse elluviimise määruse I osa lisa § 7 ja Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 13 p.p. 15 ja 17 ja § 15 (RT 2 — 1928).

§ 1. Kõik elamute ümbrused ja õued, tänavad ja maanteed ning nende kõrval asuvad kõnniteed ja kraavid, samuti ka avalikud platsid tulevad puhtad hoida mustusest, prügist, jätistest, roiskveest ja heidetest.

§ 2. Nimetatud puhastuskohustis lasub igal elamu omanikul või valdajal ja igal krundiomanikul või valdajal, kelle krundil asub avalik plats, või kelle krunt asub tänava või maantee ääres selle krundi pikkuselt ja poole tänava või maantee laiuselt.

§ 3. Järelevalvet selle sundmääruse täitmise üle teostavad peale ametlikkude puhtuse ja korra järele valvajate veel kohalikud vallavalitsused.

§ 4. Sundmääruse vastu eksijad võetakse seaduslikule vastutusele.

§ 5. Käesolev sundmäärus astub jõusse 15. päeval pärast selle avaldamist Riigi Teatajas.

Pärnu aj. maavalitsuse esimees J. Marksoo.
Sekretär A. Lusik.

Tõrva linnavolikogult 20. detsembril 1935 vastu võetud ja Majandusministri resolutsiooniga 27. veebruaril 1936 kinnitatud

427. Tõrva linna 1936 aasta maksumäärad.

Järjek. nr. nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus	Maksutähtaeg 1936 a.	Viivitusemaks tähtajaks mittemaksmise korral
1	Linna kinnisvaramaks:			
	a) kinnisvaradelt, mis maksustamisele kuuluvad sissetuleku järgi (nagu elumajad ja hooned, mis vabrikute, tehaste, tööstuslikkude ja kaubanduslikkude hulka ei kuulu, puu-, juurvilja- ja lilleaiad), nende aastasest puhtast sissetulekust	8%	I pool — 1. juulil, II pool — 1. nov.	2% kuus
	b) kinnisvaradelt, mis maksustamisele kuuluvad väärtuse järgi (nagu vabrikud, tehased ning kaubanduslikud ja tööstuslikud) nende hinnatud väärtusest	0,8%		
	d) kinnisvaradelt, mis maksustamisele kuuluvad väärtuse järgi ja nimelt elumajadeta krundid ja ehitusteta maaalad nende hinnatud väärtusest	1%		
2	Äritunnistuste maks riigi põhiärimaksust	50%	Tunnistuse lunastamisel	
3	Lisaärimaks riigimaksu määrast	1/8 osa	Riigimaksu tasumisel	
4	Koeramaks:			
	a) jahikoeralt	5 kr.		Kahekordses maksu suuruses
	b) harilikult koeralt	2 kr. 50 s.	1. juunil	
	Märkus 1. Maksust on vabad koerad, mis ette nähtud 29. septembri 1917 Linnamaksuseaduse § 98 p.p. 1—5. Märkus 2. Pärast maksutähtpäeva omandatud koeralt tuleb maks tasuda 7 päeva jooksul, arvates omandamise päevast.			

Järjek. nr. nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus	Maksutähtaeg 1936 a.	Viivitusemaks tähtajaks mittemaksmise korral
5	Hobuste ja sõiduriistade maks:			
	a) hobuselt, mis äri jaoks peetakse:			
	I liik	5 kr.		
	II liik	3 kr.	I pool — 1. juunil, II pool — 1. okt.	Kahekordses maksu suuruses
	b) töövoorimeeste ja puhtpõllumajanduslikuks otstarbeks peetavatelt hobustelt . . .	2 kr. 50 s.		
	Märkus. Pärast maksutähtaega omandatud hobuselt tuleb maks tasuda 1 kuu jooksul, arvates omandamise päevast.			
	d) nelja vedruga vankrilt . .	5 kr.		Kahekordses maksu suuruses
	e) kaherattaga vedruvankrilt ja sõiduvankrilt	3 kr.	1. juunil	
6	Jalgrattamaks:			
	a) harilikult jalgrattalt . . .	3 kr.	Loa väljaandmisel või hiljemalt 1. mail	Kahekordses maksu suuruses
	b) jalgrattalt abimootoriga . .	5 kr.		
	Märkus. Jalgratta sõiduloalt ei võeta kantseleimaksu.			
7	Sildimaks:			
	A. Kaubandus-tööstusettevõtte harilikkudelt ärisiltidelt:			
	a) igalt alanud või täielt ruutmeetrilt	3 kr.		Kahekordses maksu suuruses
	b) igalt järgmiselt alanud või täielt ruutmeetrilt juurde .	2 kr.	1. juunil	
	Märkus 1. Pärast 1. juunit ülespandavatelt siltidelt tuleb maks tasuda enne ülespanemist.			
	Märkus 2. Seaduse nõuete täitmiseks väljapandavad ärisildid kuni $^1/_8$ m² suuruseni on maksuvabad.			
	B. Eraisikute või asutiste siltidelt:			
	a) igalt alanud või täielt ruutmeetrilt	1 kr.		Kahekordses maksu suuruses
	b) igalt järgmiselt alanud või täielt ruutmeetrilt juurde .	50 s.	1. juunil	

Järjek. nr. nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus	Maksutähtaeg 1936 a.	Viivitusemaks tähtajaks mittemaksmise korral
	Märkus. Pärast 1. juunit ülespandavatelt siltidelt tuleb maks tasuda enne ülespanemist.			
8	Kuulutuste ja reklaamimaks:			
	A. Kuulutuste ja reklaamilehtede väljapanemise õiguse eest linna kuulutuselaudadele ühekordselt komplektilt kuulutuse või reklaamilehe suuruse järgi:			
	kuni $^1/_{32}$ ruutmeetrit . .	25 s.	Kuulutuse- või reklaamilehe registreerimise juures linnavalitsuses	
	„ $^1/_{16}$ „ . .	50 s.		
	„ $^1/_8$ „ . .	1 kr.		
	„ $^1/_4$ „ . .	2 kr.		
	„ $^1/_2$ „ . .	3 kr.		
	„ $^3/_4$ „ . .	4 kr.		
	„ 1 „ . .	6 kr.		
	üle 1 „ . .	8 kr.		
	Märkus 1. Tõrva kinolt reklaamimaksu 1936 a. eest kokku	15 kr.	I pool — 1. mail, II pool — 1. okt.	Kahekordses maksu suuruses
	Märkus 2. Reklaamimaksust on vabad haridusliku, karskusliku ja teadusliku iseloomuga maksuta loengud ning tuletõrjepäeval korraldatav reklaam.			
	B. Alalised reklaamkastid, sildid, maalid ja plakatid:			
	a) igalt $^1/_{10}$ ruutmeetrilt või selle osalt	30 s.	1. juunil	Kahekordses maksu suuruses
	Märkus. Pärast 1. juunit ülespandavatelt reklaamidelt tuleb maks tasuda enne ülespanemist, kui aga reklaam välja pannakse enne maksu tasumist, tuleb maks maksta kahekordses maksu suuruses.			
9	Lõbustusmaks:			
	a) organisatsioonide spordi- ja võimlemispeod pileti hinnast	8%		

Järjek. nr. nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus	Maksutähtaeg 1936 a.	Viivitusemaks tähtajaks mittemaksmise korral
	b) kontserdid, näitemängud, perekonnaõhtud, näitemüügid, igasugused näitused j.n.e. pileti hinnast	10%	Määrus lõbustusemaksu võtmise korra ja viisi kohta Tõrvas, avaldatud RT 28 — 1933	6% aastas
	d) kohalikkude organisatsioonide ballid, tantsupeod, näokattepeod j.n.e. pileti hinnast	15%		
	e) väljast sissesõitvate organisatsioonide ja isikute tantsupeod, näokattepeod, tsirkused j.n.e. pileti hinnast .	20%		
	f) Tõrva ajutiselt töötavalt kinolt pileti hinnast	7%		
	Märkus 1. Lõbustusmaksust on vabad linnas asuvate koolide poolt toimepandavad peod ja kohalikkude seltside poolt toimepandavad rahvaetendused, kui pileti hind üle 25 sendi ei tõuse.			
	Märkus 2. Linna heaks võetava lõbustusmaksu lisana võetakse Eesti Punase Risti ja Kultuurkapitali heaks maksu sellekohase eriseaduse järgi.			
10	Laada- ja turuplatsimaksud:			
	a) müüdavalt hobuselt, kelle väärtus alla 30 kr.	25 s.	Nõutakse sisse laada- ja turupäeval	
	b) müüdavalt hobuselt, kelle väärtus 30—100 kr. . . .	50 s.		
	d) müüdavalt hobuselt, kelle väärtus 100—200 kr. . . .	75 s.		
	e) müüdavalt hobuselt, kelle väärtus üle 200 kr. . . .	1 kr.	Nõutakse sisse hobusemüüjalt hobusepassile märkuse tegemise juures	
	f) linna piires müüdud igalt hobuselt	1 kr.		
	g) müüdavalt sarvloomalt või sealt, kelle väärtus alla 100 krooni	25 s.		

Järjek. nr. nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus	Maksutähtaeg 1936 a.	Viivitusemaks tähtajaks mittemaksmise korral
	h) müüdavalt sarvloomalt või sealt, kelle väärtus üle 100 krooni	50 s.		
	i) müüdavalt mullikalt, vasikalt või lambalt	15 s.		
	j) müüdavalt põrsalt	10 s.		
	k) igalt koormalt või veoriistalt, millest või mille kõrval kaupa müüakse, kauba väärtuse järgi iga 10 kr. pealt . . .	10 s.		
	l) korvist või käepealt müüjatelt	5—10 s.		
	m) kaupadelt müügikoha jooksvalt meetrilt	75 s.		
	n) laualt või maasolevalt kastilt või korvilt	25—50 s.		
	o) laadalõbustustelt (palaganidelt) igalt tarvitatavalt ruutmeetrilt	35 s.		
11	Vanadekodu heaks maks: Linna vanadekodus elutsevate hoolealuste elatistingimuste parandamiseks iga Tõrva linna elama asunud isikult	10 s.	Tasutakse aadresslauas registreerimise puhul	
12	Oksjonipidamise eest maks: Linna oksjonipidaja kaasabil toimepandud liikuva varanduse müügisummast:		Tasutakse oksjoni juures varanduse üleandmisel	
	a) linnale	2%		
	b) oksjonipidajale	2%		
13	Liiva- ja kruusamaks:			
	a) iga koorma eest äri ja tööstuse otstarbeks	25 s.	Loa andmisel	
	b) iga koorma eest ehituse otstarbeks	10 s.		
14	Kõnniteede ja tänavate tarvitamise maks: Linna kõnniteede ja tänavate tarvitamise eest ehituse juures või materjali laoplatsiks iga			

Järjek. nr.nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus	Maksutähtaeg 1936 a.	Viivitusemaks tähtajaks mittemaksmise korral
	tarvitatava ruutmeetri eest nädalas	2 s.	Loa andmisel	6% aastas
15	Kantseleimaks:			
	A. Linnavalitsuse poolt eraisikutele ja asutistele väljaantavate ning tempelmaksu alla kuuluvate dokumentide, tunnistuste, lubade, õiendiste, ärakirjade, väljavõtete või väljakirjutiste pealt, välja arvatud perekonnaseisuametist väljaantavad dokumendid ja õiendused, mis erimaksu alla kuuluvad . . .	25 s.	Nõutakse sisse dokumendi väljaandmisel	
	B. Allkirjade tõestamise eest eraasjus, ärakirjade, äratõmmete, väljavõtete või väljakirjutiste igalt tõestamiselt, välja arvatud tõestused, mis tempelmaksu alla ei kuulu	25 s.		
16	Ehituseplaanide läbivaatamise ja kinnitamise maks:			
	a) kivist ehitus	5 kr.	Tasutakse plaani kättesaamisel	
	b) segaehitus	4 kr.		
	d) puust ehitus	3 kr.		
	e) muud ehitused	2 kr.		
	f) ümberehitused ja parandused	1 kr.		
18	Õhne jõge mööda linna piiridesse ja linna piiridest parvetatavalt igalt palgilt	3 s.	Tasutakse loa andmisel	
19	Paadimaks:			
	a) paadilt	1 kr.		Kahekordses maksu suuruses
	b) süstalt	1 kr.	1. juunil	
20	Laskeriistalubade maks:			
	Laskeriista lubadelt aastas . .	50 s.	Enne loa nõutamist	
21	Piljardimaks	30 kr.	1. juunil	6% aastas

Järjek. nr. nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus	Maksu tähtaeg 1936 a.	Viivitusemaks tähtajaks mittemaksmise korral
22	Õppemaks linna tütarlaste täienduskoolis:			
	I klassis — õppeaastas . . .	6 kr.	I pool — 15. dets., II pool — 15. veebruaril	
	II klassis — õppeaastas: . . .			
	a) Tõrvast päritolevatele õpilastele	6 kr.		
	b) väljastpoolt Tõrvat päritolevatele õpilastele	10 kr.		
23	Ehitusekruntide plaanide õigekstunnistamise ja kinnitamise maks: krundiplaanile ülesvõetud pindala igalt ruutmeetrilt .	1,5 s.	Krundiplaani kätteandmisel	
24	Suvitusmaks:			
	Igalt perekonnalt	1 kr.	Tasutakse aadresslauas registreerimise puhul	
	Igalt üksikult isikult	50 s.		
	Maksust on vabad isikud ja perekonnad, kes sõidavad Tõrva alaliselt elama.			
	Suvitushooaeg kestab 1. juunist kuni 1. septembrini.			
	Isikud ja perekonnad, kes üle ühe kuu linnas ei peata, maksavad maksu poole vähem.			

Linnapea J. Viks.

Sekretär A. Priimets.

Petseri maavolikogu ülesannetes Petseri ajutise maavalitsuse 15. mai 1936

428. Otsus Pankjavitsa, Laura, Irboska, Irboska jaama ja Värska lihajärelevaatuse asutiste maksumäärade pikendamise kohta.

Kinnitatud Põllutööministrilt 23. mail 1936.

Alus: Tapamajade ja lihajärelevaatuse seaduse § 29 (RT 30 — 1931 art. 198).

Pankjavitsa, Laura, Irboska, Irboska jaama ja Värska lihajärelevaatuse asutiste maksumäärad, mis vastu võetud Petseri maavolikogu ülesannetes Petseri ajutiselt maavalitsuselt 7. mail 1935 ja avaldatud Riigi Teatajas 58 —1935 art. 542 all, jätta maksma ka 1936/1937 majandusaastaks.

Esimees Mäeloog.

Sekretär (allkiri).